

Nr. 9

iunie - iulie - august 2009

ISSN 1843 – 6757

Primăvara copilăriei

- revistă on-line -

Realizare și tehnoredactare inst. Nicoletta Huștiuc

Școala cu cls. I-VIII „Ioan Mihu”

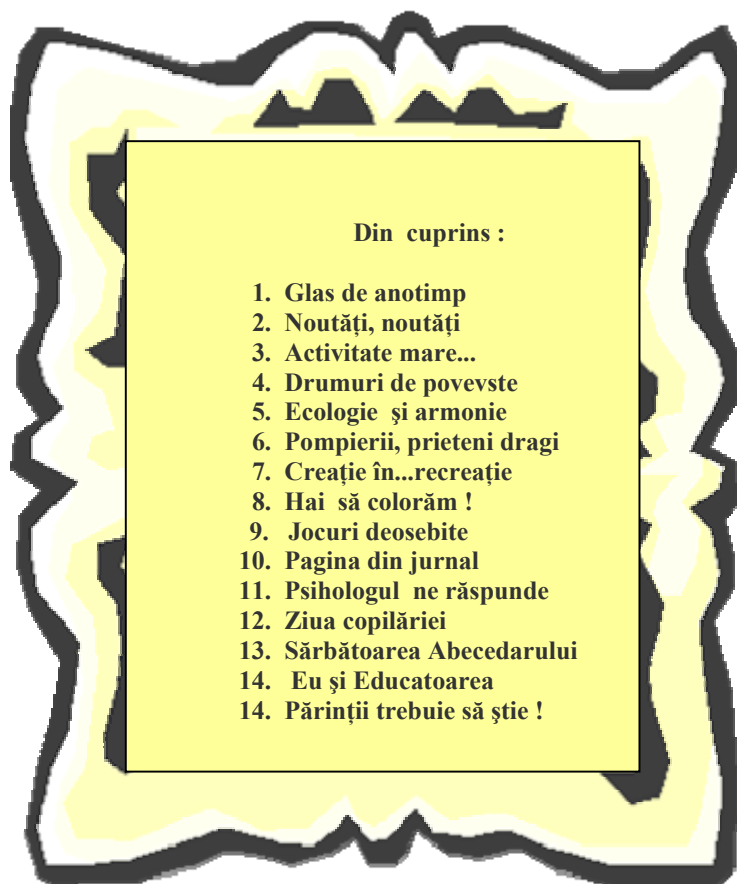
G.P.N. Vinerea, Cugir, jud.Alba

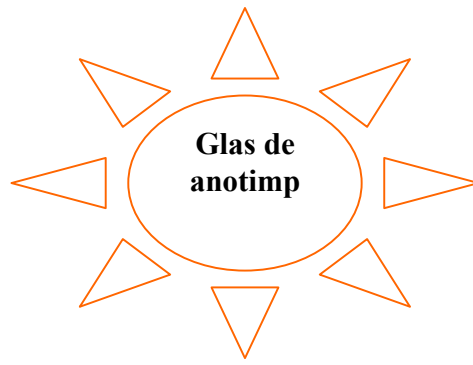
*Mămici, tătici, bunici, vă invităm să citiți revista noastră!
Minunatele ei pagini vă așteaptă!*

*-revistă dedicată copiilor de pretutindeni, cadrelor didactice, dar pe care o pot citi
deopotrivă frățiorii mai mari, părinții și de ce nu, bunicii-*

*„-Hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea singură este veselă și nevinovată !”
Ion Creangă*

Glas de anotimp

Apus de soare

Era vară. Eram cu prietenii într-o tabără la munte. În fiecare zi, spre seară, porneam către cel mai înalt vârf de lângă cabană. De acolo, vedeam împrejurimile în toată splendoarea lor. Ne simțeam ca niște domnitori ai munților impunători. Domol, ajungea până la noi cântecul adormitor al râului ce șerpuia printre văile pline de taine. Unde, oare, s-o fi ducând neobositele ape?

Câtă armonie era în jur! Lumina roșiatică a soarelui aprindea parcă cerul, oglindit în apele unui lac, străjuit de brazi falnici. În undele lui mărunte, tremurau câțiva norișori cu forme ciudate. Șoaptele vântului călător peste păduri sporeau misterul acelor clipe. Într-un brad bătrân de lângă noi, câteva păsărele ciripeau tot mai stins, căutându-si trupul călduț.

De după vârful munților, alți nori alburii urcau domol spre înălțimi, pierzându-se într-un dans ciudat. Undeva, în depărtare, se vedea luna care se pregătea de obișnuita călătorie prin văzduh. Urma să-și reverse lumina rece peste pământul adormit pentru a alunga umbrele ciudate ale întunericului.

Pe nesimțite, cerul roșu își îmbrăcase o nouă haină de nuanțe albastrii pe care o mână nevăzută presăra mereu steluțe tremurătoare. Răsfrângerile lor sclipitoare ne umpleau inima de bucurie. Încetase și vântul. Noi, tăceam de teamă ca acele clipe de unică măreție să nu dispară. Parcă eram în paradis!...

**Inst. Viorica Pașca,
Gârda de Sus, jud. Alba**

Noutăți, noutăți

Portretul unei mici artiste

Claudia este o școlăriță ca toate școlărițele, dacă ne gândim că vine la școală în fiecare dimineață. Și totuși, Claudia are ceva deosebit. Pe lângă faptul că știe să citească și să socotească fără greșală, scrie foarte frumos, iar caietele îi sunt ca oglinda. Știu, veți spune că și alți copii sunt la fel. Asta e adevărat, dar nu v-am spus tot. Claudia e o mică artistă.

De curând a participat la Festivalul Național de Tradiții și Obiceiuri Populare „La porțile Apusenilor” de la Alba Iulia unde a încântat publicul la secțiunea de preparate culinare. Nu, nu a gătit, dar a prezentat o rețetă de plăcintă cu varză de la bunica ei.

Deși a fost cea mai mică din concurs, fiind în clasa I, juriul a răsplătit-o nu cu unul, ci cu două premii: premiul II și premiul pentru originalitatea interpretării.

Iată, vă împărtășim și vouă, cititorilor, rețeta ei.

PLĂCINTĂ CU VARZĂ ... ROMÂNEASCĂ de Felicia Munteanu

Greu e la bucătărie!
Orice bucătar o știe.
Zeci și sute de rețete
Și-alte sute de secrete
Să le ții pe toate minte...
Însă, cel mai important
E să știi să faci plăcinte!
Căci plăcinta, dragii mei,
Nu-i treabă pentru oricine
Și, de n-o faci cu temei,
Poți păți mare rușine.

Pui pe masă o copaie,
Cerni în ea făina-n ploaie
Pui drojdia ce-n lapte-ai dizolvat
Adaugi apă, sare, puțin ulei și ...
Treci la frământat.
Lași coca la căldură să dospească,
Șoptești un „Doamne-ajută!”
Și-aștepti ca să crească.

Și-acum umplutura:
Vai, apă-mi lasă gura!
Topești în cratiță ceva slăninuță,
Pui varza tăiată mărunț, fideluță,
Pentru culoare, un roșu ardei,
Poți să-l tai cubulețe, de vrei.
Amestecă-ntruna, nu sta în loc!
Că altfel se prinde pe foc!
Presară piper și nu uita cimbrul,
Că-i important ca pe scrisoare timbrul!
Iar, mai apoi, când varza s-a călit,
Trage vasul deoparte și las-o la răcit!

Acum să vedem! Crescut e aluatul?
Sau trebuie să facem altul?

O! Ești expertă! Poți să-l întinzi, să-l netezești,
Așază umplutura și-apoi împătorești.
Grăbește-te! Cuptorul este gata,
Să nu te arzi! Așază-o cu lopata!

Până se coace, ai timp să faci curat
Și să așterni pe masă ștergar frumos brodat.
Să fie mai gustoasă, ascultă sfatul meu:
Lasă un abur să urce și pentru Dumnezeu!
Cheamă-i apoi pe toți, la masă să poftescă
Să guste din plăcinta cu varză, românească.
Poftă bună!

Rețeta eu v-am spus-o,
Dar, ce-aș fi făcut oare,
De nu erau și mama, bunica
Și doamna-nvățătoare?

Primind răsplata din mâna juriului

Claudia Botei învață la Școala cu Clasele I-VIII
„Axente Sever” din Aiud județul Alba, în clasa
doamnei învățătoare Felicia Munteanu.

**Înv. Felicia Munteanu Școala cu Clasele I-VIII
„Axente Sever” Aiud, județul Alba**

PARCĂ NICIODATĂ PRIMĂVARA N-A FOST MAI FRUMOASĂ....

Aici, la Turnu Măgurele, parcă niciodată primăvara n-a fost mai frumoasă....parcă niciodată soarele nu a fost mai strălucitor, pomii mai împodobiți, florile mai parfumate, iar noi, elevii clasei a II-a C de la Liceul Teoretic „Marin Preda” mai activi....

Nici nu venise primăvara când noi ne și pregăteam să o întâmpinăm: am confecționat ghiocei, mărtișoare, felicitări, am înveselit clasa împodobind-o cu desene, ghirlande, crenguțe înflorite care, de cum a venit, i-au spus primăverii „Bine ai venit!”

Apoi, desigur, am întâmpinat rând pe rând sărbătorile ei – atât pe cele ecologice dar și pe cele

religioase.

Am participat și la primul nostru concurs cu participare directă – „Micul matematician”. Ce emoții am avut....ce mult am lucrat...dar și rezultatele au fost pe măsura muncii noastre.

Desigur, am participat și la alte concursuri dar, la acestea, am resimțit doar emoțiile selectării lucrărilor participante, așteptarea și apoi....deschiderea plicului cu diplomele primite.

Pentru că participăm la niște proiecte naționale „Clinchet pentru bucuria muncii împlinite” și „Prietenii la distanță”, doamna profesoară a făcut posibil să ne vedem și pe internet...Ce emoționați am fost să ne regăsim acolo laolaltă cu multe, multe școli din țară... Ne-am făcut astfel foarte mulți prieteni noi.

Emoționant a fost și când a apărut „Zbor spre nemărginire....” nr. II – revista clasei noastre – la care acum a lucrat doamna profesoară, dar de la anul, pentru că vom fi mai mari, vom lucra și noi!....

Am participat cu interes și la parada pe care liceul nostru a organizat-o de 9 Mai – Ziua Europei. Noi am reprezentat – sperăm onorabil – Luxemburgul. Tot orașul ne-a aclamat, ne-a aplaudat....a fost foarte frumos iar noi ne-am simțit foarte importanți.

Ultima acțiune, dar nu cea din urmă, a fost cea organizată de Asociația „Salvați Copiii” în colaborare cu Ministerul Educației – „Lecția de citire”. Am aflat o mulțime de lucruri interesante despre copiii defavorizați, am conștientizat – pentru a câta oară? – cât este de importantă știința de carte. Ne-a plăcut foarte mult „Povestea creionului” scrisă de autorul brazilian Paulo Coelho pe care doamna profesoară ne-a citit-o, dar pe care, comentând-o, ne-a făcut să înțelegem foarte bine tâlcul vorbelor.

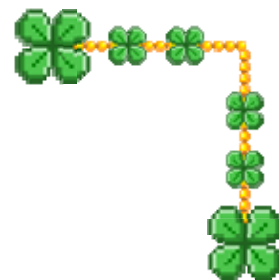
Voi ce ați făcut primăvara aceasta, dragi prieteni?

**Prof. înv. primar
Doina Norica Găman
Liceul Teoretic „Marin Preda”
Turnu Măgurele, Teleorman**

Spring day 2009 / Primăvara europeană

În cadrul programului Spring Day 2009, elevii claselor I-III, de la Școala nr. 3 Scurta, Bacău au pregătit o serie de activități:

La multi ani , EUROPA! / Happy Birthday, EUROPA!

Cu ocazia zilei Europei, copiii au fost informați despre statele membre ale Uniunii Europene. Au realizat stegulețe pentru fiecare stat membru. Pe acordurile imnului Uniunii Europene, copiii au salutat pe toți copiii din statele Uniunii Europene.

Costume tradiționale din România-Bacău /Traditional costumes of Romania-Bacău

Tradițiile, obiceiurile, portul și folclorul sunt comori inestimabile ce definesc un popor făcându-l unic, statornic și nemuritor în ciuda scurgerii timpului. Ele sunt documente grăitoare privind istoria și cultura acestor locuri. Imensul tezaur folcloric al acestei zone constituie o componentă valoroasă, o moștenire de preț, pentru toți cei care trăiesc și viețuiesc în această țară. Această moștenire trebuie dusă mai departe, pentru că un popor trebuie să trăiască prin ceea ce lasă prin fiii săi. Arta populară românească este o

minunată oglindă în care se reflectă cu cea mai mare intensitate frumusețea României, istoria și mai ales sufletul neamului.

În cadrul acestei activități elevii au cântat cântece tradiționale de la noi din zona Moldovei

Paștele-simbol al primăverii europene / Easter-spring symbol of European spring

„Primăvara europeană 2009 ‘’, am asociat-o simbolic cu marea sărbătoare a primăverii „Învierea Domnului Iisus Hristos”. Farmecul deosebit al Paștelui este dat atât de semnificația religioasă, cât și de tradiții: oul pictat, iepurașul, masa cu mâncăruri tradiționale de paște Copiii sunt cei mai entuziasmați de sosirea Paștelui. Și noi, am așteptat cu nerăbdare Sfintele Paști! Pentru aceasta, am început să ne pregătim din timp. Am organizat în cadrul Școlii o expoziție –concurs. Copiii și-au manifestat bucuria sărbătorii în realizarea unor lucrări artistice sub formă de desene, colaje, felicitări sau obiecte de decor specifice acestei sărbători.

**înv. Gălățanu Gabriela
Școala nr. 3 Scurta, jud. Bacău**

COPIII EUROPEI FAC SPORT

- mai 2009 -

Cu ocazia zilei „Primăverii în Europa” (Spring Day in Europe 2009), elevii claselor I –a A, B și C au realizat o expoziție de desene cu tema : „Copiii Europei fac Sport” - coordonator profesor Rusu Elena.

Învățătoarele sub îndrumarea cărora s-a desfășurat această activitate sunt doamnele Ciociu Laura , Marinescu Marinica și Farcaș Florina.

În continuare vă invităm să admirați desenele pe care copiii le-au prezentat în expoziție.

Elena Rusu, prof. Educație Fizică și Sport
Școala cu clasele I-VIII „Nichita Stănescu”
Baia Mare –Maramureș

Continuare din numărul anterior

Călătorii de vacanță

Întrebări adresate copiilor de 9 - 11 ani (interviu)

1. În ce loc ai dori cel mai mult să călătorești și de ce?
2. Care ar fi cel mai simpatic/ amuzant lucru pe care l-ar putea face un copil de vârsta ta în orașul în care locuiești sau în împrejurimile acestuia. Explică / argumentează cât mai amănunțit.
3. Povestește ceva despre cel mai distractiv lucru pe care l-ai făcut într-o excursie. Arată locul unde s-a întâmplat asta și descrie toate aspectele plăcute legate de acel eveniment.
4. Ce hotel ți-a plăcut cel mai mult? (Care este hotelul tău preferat?). Arată, cât mai amănunțit, de ce.
5. Ce muzee, parcuri și restaurante au fost cele mai amuzante/ plăcute pentru copiii de vârsta ta. Explică/ arăta de ce.

***De data aceasta răspunsurile sunt date de elevul Filimon Robert,
10 ani, Vinerea, jud. Alba***

Răspunsuri Robert Filimon, 10 ani, Vinerea , Cugir, jud. Alba

1. Cel mai mult aş dori să călătoresc în Spania, deoarece acolo este echipa mea de fotbal preferată.
2. Cel mai amuzant lucru pe care l-am făcut a fost atunci când am avut musafiri și am pus pe masă sare în loc de zahăr.
3. În excursia de la Arieșeni am spus multe glume împreună cu colegii pe autocar, iar băieții au râs cu lacrimi.
4. Hotelul meu preferat este Hotelul „Narcis” din stațiunea Saturn de la Marea Neagră, deoarece mi-a plăcut foarte mult patul în care am dormit.
5. Mi-au plăcut foarte mult toate locurile vizitate, dar dintre toate mi-a atras atenția Muzeul Antipa, parcul Kiselef și restaurantul Narcis de la noi din țară.

Poiana narciselor

Se spune că pe timpul lui Vreme Împărat trăia în munți o femeie tare bună. Ea avea casa într-o poieniță Toată lumea o iubea pentru hărnicia ei, dar cel mai mult o iubeau cele două fete gemene pe care i le dăruise Dumnezeu la bătrânețe. Dar și fetele o respectau și nu ieșeau din vorba ei. Bine le era împreună cu toate greutățile vieții. Pe zi ce trecea mama le deosebea tot mai greu.

Ce mai, semănau ca două picături de apă. Noroc că una avea părul galben ca spicul de grâu. Ea știa că fericirea lor era vremelnică. Deseori își amintea vorbele nașei: „Când le voi rosti numele se vor transforma în flori!”. Numai ea știa ce-i în sufletul ei! Cu groază privea cum fetele creșteau și se făceau tot mai frumoase. Nu era seară să nu se roage la Dumnezeu pentru ele. Fetele nu știau cum le cheamă, fiindcă niciodată mama nu le chemase la ea. Erau așa de ascultătoare că nici prin cap nu le trecea că au un nume. Deseori când stăteau la sfat întrebau cine este tatăl lor. Mama le privea în ochi și le spunea că sunt fete de împărat. Le promitea la că 7 ani vor mergele la palatul tatălui lor să-l cunoască.

Fetele aveau puține prietene și se jucau rar cu ele. Prietenele le întrebau de ce nu se duc în vizită. Se lăudau cu păpușile lor de mucava și cu cărțicele de colorat. Când cereau voie mamei lor să le viziteze, ochii mamei se umbreau de tristețe. Mereu le promitea că le cumpără jucării, dar niciodată nu avea cu ce. Le spunea că la palatul tatălui lor vor avea de toate.

Într-o zi de primăvară, când au împlinit 6 ani, nașa lor le-a adus tort și un buchet de floricele. Unele erau galbene, altele albe, altele albastre. Tare mult s-au bucurat fetițele de cadoul primit. Mama și nașa le îndemnau să mănânce, dar ele nu voiau. Credeau că trebuie să dea din bucuria lor și prietenelor. Toată săptămâna așteptaseră această zi. Oare vor veni la aniversare? Dacă au uitat? Afară plouă și mamele lor nu le lasă?

Deodată gălăgia din curte le făcură s-o zbughească pe ușă. Copiii toți din sat veniseră la ele. Care mai de care se grăbea să le dea cadoul. Unii aveau jucării, alții aveau flori. Bucuria lor era nemăsurată. În cor au cântat „La mulți ani!”, au dansat. Ei au promis că în anul următor vor veni pe rând să se joace cu gemenele. Curioși din fire, au întreat-o pe nașă care e numele gemenelor. Mama se uita la ea și cu ochi rugători o implora să nu spună. Dar nașa nu mai scăpa de copii.

Fără să stea mult pe gânduri, nașa rosti :NARCISA, așa le cheamă. Pe loc cele două gemene se transformă în flori. Ca prin minune și ceilalti copii și mama tot în flori s-au transformat.

De atunci în poiana aceea înfloresc narcise în fiecare primăvară. Poiana se numește „Poiana narciselor”!

Ed. Moisă Florica,
Grădinița nr. 2 Adjud, jud. Vrancea

Mama

copii

Ziua Pământului “ - eveniment simbol al responsabilității civice în protecția mediului – a apărut cu scopul de a conștientiza populația și factorii de decizie privind necesitatea conservării resurselor naturale ale lumii. Copiii grupei mici de la G.P.N Nr.2 „Lizuca” Fălticeni au marcat acest eveniment prin diverse activități .

ASPECTE DIN ACTIVITĂȚILE PRACTICE

IUBIȚI ȘI OCROTIȚI NATURA!

**Participare în proiectul *EARTH DAY GROCERIES PROJECT*
Copiii au avut posibilitatea să se implice alături de părinți și alți factori educaționali ai comunității în formarea și dezvoltarea unei conduite ecologice.**

Pompierii, prieteni dragi

Și...iată-ne din nou la Pompieri, respectiv în vizită la Detașamentul de Pompieri Alba din cadrul I.G.S.U., Inspectoratul General pentru Situații de Urgență Alba Iulia, la vechii noștri prieteni.

Am venit împreună cu Grupa mare de la G.P.P. nr. 9 Alba Iulia, condusă de doamnele educatoare Liliana Hondola și Edina Tokes, noi, Grupa pregătitoare de la G.P.N. Vinerea, împreună cu doamna educatoare Nicoletta Huștiuc și prietena noastră, ed. Ileana Zdrînc.

Nerăbdători, am intrat în curte, ne-au fost prezentate autospecialele pentru intervenții, ni s-a demonstrat ajutorul pe care pompierii îl dau în caz de incendii cu ajutorul scârilor ce „urcă” până...aproape de noi, cum ni s-a părut nouă, micilor preșcolari. Apa, așa cum am învățat, este deosebit de utilă și în aceste cazuri. Cadrele militare ne-au prezentat cu măiestrie de specialiști tot ce se putea spune unor copii de la grădiniță, iar ca surpriză, am ascultat „muzica” girofarurilor, apoi am fost puțin plimbați cu autospeciala pentru intervenție în caz de incendii.

La sfârșitul vizitei noastre, toți copiii doreau să devină pompieri, cu ardoare mare și nerăbdare copilărească. Am promis că vom reveni și vom rămânea prietenii pompierilor.

Lăsăm imaginile să vorbească în locul nostru și filmulețul, partea întâi.

<http://www.youtube.com/watch?v=6-FPHI2gKK4>

Inst.ed.Nicoletta Huștiuc

Pentru că ne-am născut și am crescut pe malul Dunării albastre, pentru că ea ne-a legănat existența și ne-a supravegheat jocurile, am ales-o ca „vedetă” a prezentării noastre.

Dacă pietrele ar putea vorbi...

...ele v-ar povesti lucruri deosebite despre un oraș românesc, situat în sud-vestul țării, pe malul bătrânului Danubiu, un oraș plin de istorie, cu străzile „cele mai paralele și cele mai perpendiculare” din lume, un oraș supranumit „orașul monumentelor, al trandafirilor și al castanilor”, DROBETA TURNU SEVERIN.

De ce pietrele ar alege acest oraș?
Pentru că este orașul *meu*, este orașul *tău*, este orașul *său*, este orașul *nostru* al tuturor.
Pentru că noi îl iubim și îi vom păstra toată viața nostalgia.

Pe aici au trecut, acum 19 secole, legiunile romane. Aici, generalul Septimius Sever a fondat paza orientală a imperiului său, „Castele Severiane”, ale căror vestigii se mai păstrează și astăzi (Turnul lui Sever).

Liniște, ruine, noapte
Metal, zgomot de istorie
Oraș antic
Cu ziduri
În care dorm popoare.
Dunărea este aceea
Care le veghează somnul.

Acest loc a fost ales de împăratul Traian pentru a lega printr-un pod Imperiul de viitoarea provincie Dacia. Acest pod, una din minunile constructive ale antichității, a fost ridicat între anii 103-105 era noastră și avea 1135 m lungime, 20 de stâlpi în apele Dunării și o parte carosabilă, construită din lemn de stejar, lată de 14,55 m.

Este o enigmă și azi construirea unui asemenea uriaș, ale cărui ruine există și în prezent. Stâlpii aveau o lungime de 19 m, făcuți din piatră și cărămidă, cu mortar de var. În fața ruinelor de astăzi, vizitatorul este tentat să încerce cu ochii minții să ridice încă o dată această construcție care a uimit pe contemporani, a dat speranță romanilor și i-a încăpățânat pe daci. O frumoasă machetă făcută la scara de 1/50 se găsește la Muzeul „Porțile de Fier”.

Din antichitate și până în prezent, podul construit de arhitectul Appolodor din Damasc a fost obiectul admirației și interesului general. Pentru a explica ridicarea podului, o serie de ipoteze au fost emise. Una dintre ele, probabil cea mai apropiată de realitate, este aceea a devierii parțiale a fluviului. Plinius cel Tânăr spune poetului Caminius, care voia să scrie un poem despre războaiele daco-romane: „Tu ar trebui să cânti despre noi fluvii deviate și noi poduri aruncate peste apă”. Făcea aluzie la Dunăre și la podul lui Appolodor.

Dacă pietrele ar putea vorbi...

...ele v-ar descrie un împărat și un rege, părinții orașului: Traian și Decebal.

Ca urmare a politicii sale de cucerire, împăratul a lărgit frontierele imperiului până la Dunăre, unde s-a izbit de rezistența dacilor curajoși, conduși de regele Decebal.

Dorind să cucerească Dacia, el a luptat împotriva dacilor în două războaie. Primul s-a desfășurat între anii 101-102, iar cel de-al doilea între 105-106, când Dacia a fost cucerită. Din urme foarte vechi lăsate de strămoșii noștri, venind din cețurile originii noastre, se desenează portretul fizic și moral al lui Traian: un bărbat înalt, cu o figură de sportiv, tăiată în bronz, părul aspru, scurt, curajos, abil în luptă, inteligent și bun strateg.

Decebal era un bărbat plin de energie și foarte înțelept. Se pricepea în domeniul războiului și alegea momentul propice al atacului și al retragerii. Abil în arta de a întinde capcane, el știa să scape teafăr dintr-o bătălie.

Decebal a avut norocul să fie regele unui popor a cărui civilizație i-a permis să înțeleagă faptul că bunurile cele mai de preț al vieții erau libertatea și independența statului dac.

În orașul nostru se află monumentele celor doi fondatori, Traian și Decebal, în parcul central; se află de asemenea, două licee prestigioase și două străzi care le poartă numele.

Dacă pietrele ar putea vorbi...

...ele v-ar prezenta un oraș nou, modern și cochet, supranumit „Cetatea luminii”. De ce „Cetatea luminii”? Pentru că pe 7 septembrie 1964, românii, în colaborare cu poporul sârb, au ridicat un zid de beton pe fluviu, în defileul său cel mai încrâncenat și Sistemul hidro-energetic și de navigație „Porțile de Fier” a apărut. Voința omului a învins Dunărea.

Dacă pietrele ar putea vorbi...

...ele ar povesti istoria unui fluviu care îmbrățișează orașul ca o mamă pe fiul său, fluviu european și „cel mai internațional” (căci el udă 10 țări) și „cel mai istoric fluviu din Europa” (Simion Mehedinți). El a deschis poarta istoriei, fiind botezat de zeul Osiris, Istros, „fiul Oceanului”. Românii l-au numit Danubius până la Porțile de Fier actuale și Ister sau Istru până la vărsare.

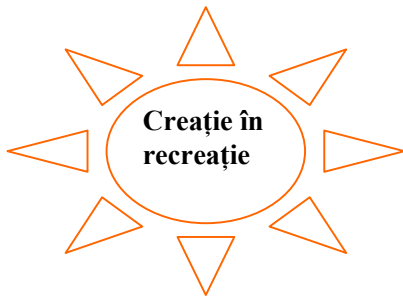
Acest fluviu cristalin și limpede, care reflectă 3 capitale și care a dat epitetului „albastru” rezonanțe muzicale, forțează, chiar și azi, trecerea sa printre stâncile munților. (Cazanele mari și Cazanele Mici). Acum, apa curge liniștită între cele două maluri, netedă ca o oglindă.

În fiecare seară soarele asfințește deasupra Dunării albastre, care îmbrățișează orașul, despărțindu-se de el, pentru a reveni mereu aici cu aceeași dragoste și aceeași nostalgie...

Pandia Emanuel, clasa aVI-a E
**Școala “Alice Voinescu”
Drobeta Turnu Severin**

Ce e de făcut ?

Mă întreb în șoaptă
Ce e de făcut ?
Toți avem o soartă
Și un vis plăcut...
S-a rărit ozonul
Din motive mii
Aer nu mai lasă
Pentru alți copii.
Defrișăm pământul
Nu suntem maturi ? !
Să oprim dezastrul
Care a-nceput.
Îmi repet în șoaptă:
Ce e de făcut ?

Blujdea Carmen, clasa a VI-a E
Școala „Alice Voinescu”
Drobeta Turnu Severin
Prof. coord. Ofelia Mitrache

Vara, anotimpul meu preferat

Vara este un anotimp minunat! Eu o aștept cu nerăbdare în fiecare an. Acum ea este aproape, foarte aproape. Iarba, ca smaraldul, este scaldată în lumina feerică a soarelui.

În scurt timp, eu voi pleca la mare cu părinții mei. Acolo voi sta timp de 10 zile. O să merg în România, în stațiunea Mamaia. Mie îmi place foarte mult la mare. Apa caldă, soarele scaldat în aur, iar nisipul este ca de chihlimbar. Valurile vin din larg, apoi se sparg cu putere de țârm. Scoicile sunt ca un covor din mărgelă la intrarea în apă. La mare este foarte frumos!

Tot vara, pe 25 iulie, este ziua mea de naștere. Eu sunt născută în zodia leu.

După cum știm, vara se sfârșește școala. Anul acesta eu voi termina clasa a III-a și voi începe clasa a IV-a. În clasa a IV-a vom avea o materie nouă: geografia.

Pe 25 iunie este și ziua de naștere a tatălui meu. El este în zodia rac.

În toiuil verii, parcurile vor fi umplute de fluturi colorați, formând perdele multicolore. Florile vor fi de toate culorile: roșii ca rubinul, albe ca zapada, albastre cum este cerul într-o frumoasă zi de vară.

La sfârșitul verii și începutul toamnei va reincepe școala.

Cât de multe lucruri se petrec vara! Iată de ce vara este anotimpul meu preferat.

Iulia Mitrache, cls. a III-a A
Inst. Elena Cătănescu
Școala „Alice Voinescu”
Drobeta Turnu Severin

Educația ecologică materializată prin proiecte de mediu

Ideea unei educații relative privind protecția mediului s-a răspândit în ultimii ani, odată cu conștientizarea pericolelor ce amenință umanitatea și patrimoniul său natural.

Educația ecologică trebuie să formeze deprinderi de comportament civilizat în raporturile dintre mediu și om, omul fiind cel care protejează natura, așa cum ea l-a protejat de milenii și îl protejează și astăzi.

În ultimii ani specialiștii în domeniu au avertizat în privința urmărilor dezechilibrului ecologic și încearcă în continuare, prin congrese internaționale, simpozioane tematice, lucrări și studii, o informare și o sensibilizare a populației în ceea ce privește mediul și protejarea acestuia.

Acțiunea de protecție a mediului nu trebuie să se limiteze la acțiuni juridice și administrative, ci trebuie să se asocieze cu măsuri educaționale, cu schimbarea mentalității oamenilor, deoarece fără educație în acest sens, acțiunile de ocrotire a mediului ar putea fi expuse eșecului. E timpul ca în școli, alături de educația intelectuală, morală, estetică, să coexiste și educația ecologică. Deprinderile formate trebuie să determine conduita în direcția protejării mediului înconjurător dintr-o perspectivă interdisciplinară. Promovarea educației ecologice interdisciplinare presupune valorificarea valențelor instructiv-educative de la toate disciplinele școlare.

În acțiunea de educare suntem datori să formăm o gândire ecologică despre lume. Trebuie să sădim în mintea și sufletul copilului ideea că omul este dependent de natură și nu poate trăi în afara ei.

Educația în domeniul ocrotirii și conservării mediului înconjurător trebuie să înceapă în familie și apoi să continue la grădiniță, la școală și apoi toată viața.

În învățământul primar, atât prin activitățile școlare, cât și prin cele extrașcolare sensibilizăm copiii cu privire la frumusețile naturii, dezvoltându-le pasiunea pentru a cerceta tainele naturii. Școala trebuie să desfășoare o susținută educație de protecție și conservare a mediului, iar elevii, sub îndrumarea cadrelor didactice, trebuie să devină apărătorii naturii.

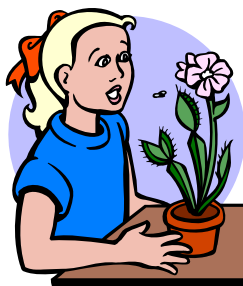
Acțiunile de cunoaștere a mediului trebuie făcute în paralel cu acțiunile de conservare a lor. În scopul dezvoltării conștiinței ecologice în rândul elevilor am desfășurat acțiuni având drept scop cunoașterea importanței păstrării unui mediu curat pentru perpetuarea vieții pe Pământ.

În acest sens am conceput un proiect de mediu.

Inst. Munteanu Mihaela

VA URMA !

Șc. cu cls. I-IV Săliștea Deal, jud. Alba

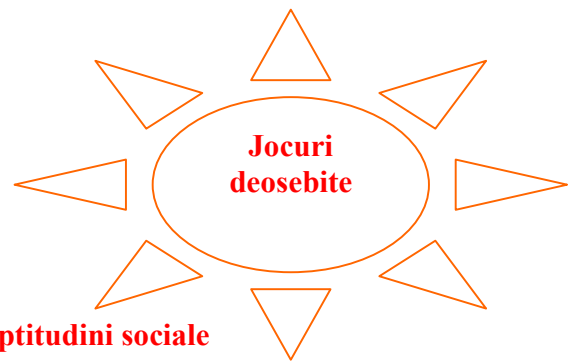

- continuare în numărul următor -

Colorează fluturașul cât poți tu de frumos!

- continuare din numărul trecut -

Jocuri pentru formarea de grupuri dinamice si aptitudini sociale în grupa de preșcolari

1. exerciții de cunoaștere a fiecărui participant (cunoaștere reciprocă):

a) Plimbare în cuplu

Nivel de dificultate: ușor

Grup țintă: întregul grup

Rezultate așteptate: cunoașterea partenerilor

Descriere:

Grupul este împărțit în mai multe perechi. Perechile se vor alege astfel: liderul va ruga pe fiecare să identifice un participant cu care nu a socializat prea mult și împreună să formeze pereche. Odată formate, perechile ies „la plimbare” și cei doi membri trebuie să spună, pe rând, câte ceva despre sine. După 10 minute, perechile se vor întoarce în cameră/ clasă și se vor așeza unul lângă altul. Apoi membrii perechii trebuie să se prezinte reciproc celorlalți, încercând să spună tot ce i-a fost dezvăluit, fără a omite ceva.

Precizare:

În cadrul activităților cu preșcolarii, o sugestie de realizare a exercițiului este ca educatoarea să aleagă persoanele care vor face parte din cupluri, în funcție de relațiile care s-au stabilit între copii de-a lungul timpului. Eu am avut în vedere să apropiez copii care nu prea au stabilit relații unii cu alții, pentru a se cunoaște mai bine și pentru a-i apropia mai mult.

b) Cine e cel mai rapid din Vestul Sălbatic?

Nivel de dificultate: ușor

Grup țintă: întregul grup

Rezultate așteptate: cunoașterea partenerilor

Descriere:

Participanții stau în picioare formând un cerc. Liderul stă în interiorul cercului și „împușcă” pe cineva spunând „Bang!”. Cel împușcat se va apleca mimând căzătura, iar colegii vecini (din dreapta și stânga) trebuie să spună repede numele fiecăruia (cel din dreapta va spune numele celui din stânga „rănitului” și reciproc). Cel care greșește va intra în interiorul cercului și va continua jocul.

Precizare:

Acest joc se poate realiza atunci când plecați cu grupa în vizită la o alta clasă din grădiniță sau din afara grădiniței. Acest joc determină stabilirea de relații ulterioare între copii, odată cu cunoașterea numelor.

Va urma

**Ed. Dincă Ana – Maria
Grădinița Rază de Soare
Târgoviște**

Faci ceea ce ești

...**Februarie**...o lună scurtă, dar cu multe treburi de făcut. Acum mititeii se mai îmbolnăvesc, dar nu e timp să stea acasă pentru că trebuie să confecționeze măștișoare pentru cei dragi, și cum să mai fii bolnav când firele albe și roșii se împletesc a primăvară, a ghiociei și a miros de pământ reavăn. Acum iarna „ține sfat” cu crivățul, iar primăvara își trimite primele semne timide de venire, iar sufletele copiilor se îmbogățesc de dragostea pentru mama...

...**Martie** a venit cu parfum de iarbă verde și de ghiociei firavi strânși în mâini de copii puri. Cântecelul de ziua mamei răsună în toate grupele, mamele sunt primadonele spectacolului și pentru o zi se simt ca și cum timpul s-ar învârti în jurul lor, ocolindu-le, mângâindu-le, alintându-le. Copiii învață în fiecare an de 8 Martie ce înseamnă cuvântul mamă și-l trec din ce în ce mai apăsător în dicționarele sufletelor lor, până când, la rândul lor vor deveni părinți, deși acum li se pare că nu se va întâmpla decât în jocuri.

...**Aprilie** este aproape sinonim cu „Hristos a înviat”, iar acum toți copiii, cei mari și cei mici merg să se cuminece, să devină mai drepti, mai cinstiți, mai buni în așteptarea Învierii. „Doamna, zice Iacob, oare de ce întotdeauna Paștele este primăvara? Cum învie Iisus Hristos?” și te gândești cum într-un căpșor atât de mic, încap gânduri atât de mari și cum două piciorușe atât de firave pot purta întrebări atât de grele...

... **Mai** vine mereu pe neașteptate cu multe flori și primele cireșe, cu excursii de neuitat și cu năzbâții. Copiii concurează între ei să vadă cine a crescut mai mare, cine desenează mai frumos, cine cântă mai minunat sau dansează plutind prin lumea aceasta minunată. Mai vine un timp când te întrebi și tu ca și Iacob de ce trebuie să cadă florile din copaci și de ce cresc copiii, dar noi, se presupune că suntem oameni mari și nu mai avem voie sau nu mai avem pe cine să mai întrebăm.

...când am început acest jurnal n-am crezut că un an școlar este atât de scurt, pentru că din capătul cu începutul părea lung. Acum îmi pare rău pentru tot binele pe care aș fi putut să-l fac și nu l-am făcut, pentru toate cuvintele pe care le-aș fi putut spune și au rămas doar în mintea mea, pentru lucrurile pe care le-am făcut de prisos, pentru vorbele pe care le-am spus fără folos.

Luna iunie este luna bilanțului, acum se numără bobocii sufletelor noastre de dascăli, acum se trage linia și se adună, apoi se scade, și așa, iunie după iunie ne facem promisiuni pentru un nou an, care la noi începe întotdeauna când fructele se coc, iar frunzele se înmoaie în mierea soarelui, iar copiii își părăsesc casele pentru noi...

Inst. Cobzuc Cristina,
Grădinița cu Program Normal Nr. 1, „Lumea copilăriei”,
Gura Humorului, jud. Suceava

Un subiect care mă frământă este acela al educației incluzive. Ministerul ne impune includerea în grădiniță a tuturor copiilor cu CES, deci și a copiilor cu autism. Teoria este frumoasă, dar practica ne arată că putem fi empatici cu familia și copilul acesta, dar sacrificăm, deci nu mai suntem la fel de empatici cu ceilalți 20 de copii și familiile acestora. Cine a lucrat știe despre ce vorbesc: nu există personal calificat (psiholog, asistenta medicală la Grădinița cu Program Normal), material

didactic și spațiu adecvat. Putem aplica o teorie fără suport material?

O rog pe doamna psiholog să ne spună ce grad de autism poate fi inclus în învățământul de masă și care este legea care ne poate apăra în cazul unei familii care ne reclamă neinclusiunea copilului cu autism.

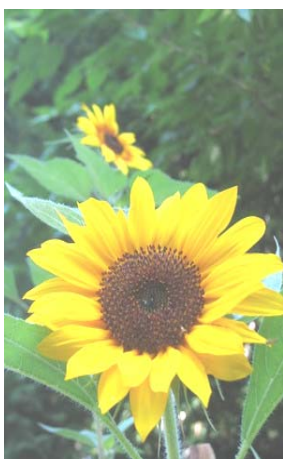
Mulumesc pentru răspuns! Ed. Cornelia Hurmuzache, Onești

*

Tulburările pervazive de dezvoltare reprezintă un grup de tulburări neuropsihiatrice, caracterizate prin anomalii și deviații în dezvoltarea socială, de comunicare și cognitivă, cu debut în primii 5 ani de viață. Din acest capitol fac parte Sindromul Rett, Tulburarea dezintegrativă a copilăriei, Tulburarea Asperger, Autismul infantil și Autismul atipic. Referitor la întrebarea dvs „*ce grad de autism poate fi inclus în învățământul de masă și care este legea care ne poate apăra în cazul unei familii care ne reclamă neinclusiunea copilului cu autism*”, poate fi inclus în învățământul de masă acel copil care a primit recomandarea de la comisia de expertiză psihologică, recomandare pentru a urma învățământul de masă. Puteți afla mai multe detalii citind legea 448/2006, republicată în 2008. Refuzând includerea în învățământul de masă a unui copil diagnosticat cu autism infantil sau atipic (sau cu alte CES) răspundeți conform legilor în vigoare (drepturile copiilor - discriminare). În cazul în care sunteți solicitată să includeți un copil diagnosticat cu autism infantil sau atipic, puteți cere un cadru didactic de sprijin și/ sau scăderea numărului de copii pe grupă.

În speranța că v-am oferit informațiile dorite, vă transmit toate cele bune și succes în activitatea didactică.

**Oana Sorina Telehoiu , psiholog clinician,
Constanța**

Ziua Copilăriei

După minunea Invierii, pentru care elevii clasei a II-a B de la C.S.E.I „Elena Doamna” s-au pregătit cu felicitări, ouă pictate, planșe cu tematică specifică, a sosit ziua de 1 Iunie, ziua tuturor copiilor, mult așteptată de pici, părinți și cadre didactice.

S-a pregătit o expoziție de desen și pictură „Copilăria în imagini”, găzduită de holul principal al Școlii. Însoțiți de cei doi profesori ai clasei, împreună cu alți colegi din școală au participat la un concurs de desene pe asfalt desfășurat în curtea școlii, apoi s-au plimbat în parc. La final au fost răsplătiți cu pachetele cu dulciuri, dar cele mai apreciate au fost cireșele, de care copiii s-au bucurat cu adevărat.

Plimbarea și jocurile nu fac decât să aducă bucuria în sufletele copiilor, zâmbet pe chipurile lor, și astfel văzându-i pe ei fericiți nu putem să ne simțim decât împăcați cu noi înșine.

Se spune că sufletul de copil nu dispare niciodată din noi. Ideal ar fi să avem grijă să nu dispară, să-l „hrănim” cu bucurii, să ne permitem din când în când mici evadări din lumea adulților și atunci cu siguranță vom simți că de 1 Iunie este și ziua noastră, a adulților, nu doar a copiilor.

Prof. Rigopol Mariana
CSEI „Elena Doamna”
Focșani, jud. Vrancea

Sărbătoarea Abecedarului

Scenariu realizat de înv. Varvara Murariu,
Școala Nr.1 Faraoani-Bacău

1. Cântec

(CD „Ziua celor mici”-grup Floare de colt)

*1. Astăzi e sărbătoare,
E ziua celor mici.
Veniți cu mic cu mare,
Aici să ne-auziți!
1,2,3 și...!*

Refren

*Mâinile sus, mâinile jos,
Stânga, dreapta, dansăm frumos.
Batem din palme, ne răsucim,
Dăm din cap și ne oprim.*

2. Suntem copii de-o seamă

*Și azi vă prezentăm
Un show de mare gală,
Haideți, să nu-l ratăm!*

1,2,3 și...!

Refren...

*3. Dragi copii din lumea-ntreagă,
Alături de noi veniți!*

Un mesaj vă transmitem:

Să fiți mereu fericiți!

1,2,3 și...!

Refren...

R1. Dragi părinți și frați mai mici,
Vom serba acum, aici

Încheierea primei clase
Cu rezultate frumoase .

R2. Chiar dacă suntem școlari ,
Cum vedeți , puțin mai mari,
Noi emoții tot avem .
De aceea vă rugăm
Dacă o să ne-ncurcăm,
Dumneavoastră, ca părinți,
Vă rugăm toți buni să fiți
De greșim să ne iertați!

R3. Nu-i prea mult timp de când, întâia
oară
Trezindu-ne cu grijă, de cu zori,

Ne-am luat ghiozdanul și-am plecat spre
școală
Sfioși, dar veseli și nerăbdători .

R4. Ne mai țineam de mâna mamei încă,
Ne era teamă ? Nici acum nu știm !
Ne îndreptam spre prima noastră muncă:
Să învățăm, să scriem, să citim.

2. Cântec: Suntem mari

1. Ora-i de plecat la școală,

*Veseli am pornit și noi
Spre străduța școlii noastre
Ne-ndreptăm cu pași vioi.*

Refren:

*Suntem mari, suntem mari,
Noi acum suntem școlari.*

*2.Uită-te ce bine-mi șade
Cu ghiozdan și-abecedar.
De la mama am ghiozdanul
Cartea am primit-o-n dar.*

Refren....

R5.Prima zi de școală-mi vine-n minte,
A trecut de-atunci aproape-un an.
Eu eram fetița cea sfioasă
Cu codițe lungi și cu ghiozdan?
Mă țineam de mama cu-ndârjire,
Nu voiam să mă despart de ea.
Școala cu ferestrele înalte
Și grilaj de fier, mă speria.
A ieșit în prag învățătoarea
Și mi-a zis cu glas îmbietor:
- Hai fetițo, să intrăm în clasă!
Și-am urmat-o ca pe-o zână bună
Răsărind din cartea cu povești.
Datorită ei sunt azi mai înțeleaptă,
Știu acum să scriu și să citesc.

R6.Când la școală am venit
Am primit în dar
Un ABECEDAR.
Fiecare filă a lui
E o bucurie.
El ne-a învățat pe toți
A citi și-a scrie.

R7.Abecedarul (un elev mai mare)

Am sosit, prieteni mici,
Am sosit și eu aici
Și-nainte de-a începe
Dragi băieți și voi, dragi fete,
Am ceva ca să vă spun.

Toti : Ce ?

Abc. : Ați muncit ?

Toti: Am muncit , clasa-ntâi am isprăvit.

Abc. : Ați învățat ?

Toti:Am învățat, clasa-ntâi am terminat.

Abc : A fost lung al vostru drum ?

R8.Un an întreg noi am muncit
Și ne-am luptat din greu
Cu bețișoarele ce ne-ajutau |
Cu caietul ce-l pătam mereu
R9.Cu un ghiozdan prea înc
Cu filele ce le rupeam ,
Cu scrisul nostru apăsă ,
Cu stiloul ce-l pierdeam ,
Cu somnul dulce , dimineața
Cu cărțile din abecedar ,
Cu apa ce ne răcea fața ,
Dar lupta n-a fost în zadar .

R10.Îți amintești? La început,
Ce greu a fost?
Atâtea semne
Parcă, fără rost:
Ovale, zale, bice, bastonele,
Priveam nedumerit la ele.
În timp, le-am folosit pe toate
Și alfabetul a mers ca pe roate.

R11.Am început cu linioare,
Cu puncte, bastonașe și ovale .
Încet-încet, am descoperit secretul
Și, iată-ne acum, știm alfabetul !

R12.Literele în cuvinte
Le scriem cu luare-aminte .
Pe spații le așezăm,
Fără să le încurcăm .
Data, titlul, neapărat,
Și apoi alineat .

R13.Acum pot citi și scrie
La prieteni și bunici.
Ferice de cine știe
Azi semnele mari și mici
Bine scrise pe hârtie!
Ele poartă chiar un nume,
Un șirag de chei anume,
Le numim scurt:
(toți)ALFABETUL.

R14. Ce e alfabetul oare?
Șir de pușori în soare?
Stolul alb de porumbei?
Sau pe câmp turmă de miei?
Licurici sunt ori mărele
Literale subțirele.
Ce e alfabetul, ce e?
Cred că e un fel de cheie,
Năzdrăvană și anume,
Să deschidă porți spre lume.

3. Cântecul alfabetului: (melodia DO RE MI)

*A e ață, alfabet,
B e BINE în caiet,
C e un covrig mușcat,
D din DATA l-am aflat,
E e primul din ELEV,
F e FLOAREA ce-o culeg,
G e foarte complicat,
Iar pe H l-am c-am uitat.*
*I – INSUFICIENT e vai!
J e JOCUL ce nu-l ai,
K – bomboane-un KILOGRAM,
L – LĂCUSTELE din LAN,
M e MĂRUL lui Adam
N- un NASTUR ce nu-l am,
O e oul din cuiabar
P este într-un penar.*
*R – RACHETA de pe cer
S e SOARELE de ieri,
Ș foarte supărat,
Tcu T s-au cam certat,
U e URLETUL din noi,
V e VARZA din butoi,
X e capătul de PIX,
Z e ZARUL pus la fix.*

R15. Acesta este alfabetul
L-am învățat încetul cu încetul,
Putem spune așadar:
(toți) Rămâi cu bine-ABECEDAR!

R16. Rămâi cu bine ABECEDAR,
La anul tu vei învăța

Alte rânduri de copii,
A scrie și a citi!

4. Cântec: Bun rămas, Abecedar!

(melodia „Când am fost noi la pădure”)

1. Drag Abecedar, de tine
Azi ne despărțim.

Tu ne-ai învățat de bine
Și îți mulțumim!

La, la, la.....

2. Stăpânim cititul, scrisul,

Multe lucruri știm,

Mai rapid ne este visul,

Cartea o iubim.

La, la, la.....

3. Ne-ai purtat în universul

Vieții de școlar

Și-ți aducem cântul, versul,

Drag ABECEDAR.

La, la, la.....

R17. MATE (un elev mai mare)

Credeți că ați promovat?

Pe mine m-ați întreat?

Eu sunt MATE din orar!

Cifre am în buzunar!

După cum am observat,

Litere ați învățat

Să scrieți și să citiți,

Însă cu ce socotiți ?

R18. Așa este, am uitat,

Că noi am mai învățat

Cifre, numere și semne.

Știm să facem adunări,

Știm să facem și scăderi,

Socotim și calculăm

Și probleme rezolvăm!

Știm și ce-i acela metru,

Și cum scriem centimetru,

Știm și ziua, luna, anul,

Ora, litrul, kilogramul!

MATE:

I-a ascultați o ghicitoare!

Numerele când se-adună.

Spunem că aflăm o(toți: **sumă**).
Când vedeți minus în test
Gândul vă duce la... (toți :„**Rest!**”

5.Cântec: Hai să numărăm, copii!

În casa cu jucării ,
Hai să numărăm , copii !
1 este un cârlig ,
Cu nas ascuțit de frig .
2 e parcă un rățoi ,
De pe lacul din zăvoi ,
3 e oare un cercel
Sau codiță de purcel ?
4 este un frumos
Scaun cu spătaru-n jos ;
5 o seceră întoarsă ,
6 , lacătul de-acasă ,
7 , parcă e o coasă ,
8 , o zală arătoasă ,
9 , lingură frumoasă ,
10 ...-o notă meritoasă.

1,2,3,4,5,
Ne oprim , copii , aici ,
Însă când vom fi mai mari
Numerele cresc mai mari.
Nu se mai opresc nicicând
Uite-așa tot numărând...
La la la la la
La la la la la -----

R19.Descăzut și scăzător,
Numărăm și crescător,
Termeni, diferență, sumă,
Orișicine poate să spună!

6. Cântec numărătoare:

1Șade rața pe butoi
Numărând din doi în doi:
1,3,5,7,9
Dimineața mâncăm ouă,
Ca să creștem mari,
Să fim buni școlari!
2.Șade rața pe butoi
Numărând din doi în doi:
2,4,6,8,
Cozonacul este copt,
Dar ca să-mâncăm

Pe mâini ne spălăm!
3.Șade rața pe butoi
Măcâind cu drag la noi:
Mac,mac,mac și iarăși mac!
Pe copii buni îi plac,
Iar noi învățăm,
Cum să ne purtăm!

R20.Să știți, lupta cea mai grea
E cu matematica.
Aici clasa noastră este
Ca voinicul din poveste:
„În săbii să ne tăiem,
Numere să adunăm,
Probleme să rezolvăm ! “

R21.Dragi prieteni, nu-i de glumă :
Adunare, termeni, sumă .
Noi degeaba ne-am temut .
Pân’ la urmă le-am biruit.

7.Cântec: Matematica

(melodia „ Dacă vesel se trăiește)
1.Am crezut că matematica e grea,
Dar la școală am aflat că nu-i așa,
Ne jucăm și desenăm,
Ne gândim și calculăm,
Taina matematicii o dezlegăm.
2.Matematica-i frumoasă
și-o-ndrăgești,
Când aduni, când faci probleme,
socotești,
Am văzut că-i mai ușor
Și în calcule ai spor,
Când înveți cu mult temei,
Dragii mei!
3.Iar la urmă, se-nțelege,
Uite-așa!
Roadele le vom culege,
Chiar așa!
Le dorim cât mai bogate,
După muncă și răsplată } bis
Chiar așa!

R22.Am învățat să citim,
Să scriem, să socotim,

Să cântăm, să desenăm
Și cum să ne comportăm.

R23. Nu mai cred că eu sunt mic,
Buclucaș și tot sprintar;
Tuturor cu drag le zic:
Nu uitați, eu sunt școlar!
Pot să scriu, știu să citesc,
Nu pierd timpul în zadar!
În jur toate îmi șoptesc:
„Nu uita că ești școlar!”
Merg la școală bucuros,
Cu ghiozdan și cu penar,
Și salut, sunt respectuos,
Eu nu uit că sunt școlar.

R24. (**Monolog**)

Nu mă cunoașteți ? NU ?
Atunci mă voi prezenta
Ca să știți și dumneavoastră,
Cine e persoana mea !
Nu că mă laud,
Dar de la noi din clasă
EU SUNT CEL MAI CUMINTE..

Toți: *Minte, minte, minte!*

Pe cei mici, nu-i bat niciodată
Și de la principiul acesta,
Nu mă voi ABATE.

Toți: *Bate, bate, bate!*

Cu frățiorul mă-nțeleg foarte bine,
Suntem ca două TURTURELE.

Toți: *Rele, rele, rele!*

La masă mă sacrific pentru el.
Îi las bucațele cele mai GUSTOASE.

Toți: *Oase, oase, oase!*

Când merg în vizită la mătușa
Nu sparg vaza, și nu pun niciodată
Dulceață pe televizor.

De aceea nu mă mir,
De dragostea ce mi-o poartă MĂTUȘA.

Toți: *Ușa, ușa, ușa!*

Când a văzut mama
Cum îi ocrotesc pe cei mici,
M-a felicitat și mi-a spus:
„Ai să vezi tu... (nume de băiat)!”

Toți: *Stele, stele, stele!*

De aceea vă spun încă odată
Că povestea e adevărată !
Și-o spun ușor din minte
Că sunt un copil CUMINTE !

Toți: *Minte, minte, minte!*

8. Cântec: Scolărei și scolărite.

1. *Școlărei și școlărite,
Băiețași și voi fetițe,
Hai la școală să-nvățăm
Și bine să ne purtăm.*

2. *Să-nvățăm ca să citim,
Să scriem, să socotim,
Să cântăm, să ne jucăm,
Lucruri bune să-nvățăm.*

3. *Sunt în lume-atâtea lucruri
Demne doar de învățat,
Să cunoști multe în viață
Este foarte minunat.*

4. *Școlărei și școlărite,
Băiețași și voi fetițe,
Hai la școală să-nvățăm
Și bine să ne purtăm.*

R25. Știm nuanțe și culori
Ca să putem picta flori.
Culori calde, culori reci,
Puncte, linii, tonuri, deci...

Toți: Suntem pictori renumiți,
Cred că sunteți mulțumiți!

R26. Mama, însă, nu zâmbește,
Când pata mea înflorește
Pe hăinuță, mâneci, nas,
Chiar pe față și pe ceas...
Ce să facem, asta este!

R27. Cu săpun mă spăl
Și cu apă rece,
Peste fața toată
Mult clăbuc îmi trece.
Și ce dacă pata
Nu vrea ca să plece!

Eu, dacă mă spăl,
Sunt vioi cât zece!

R28. Dar noi știm și să cântăm!
Toți: Cântece învățate.

9. Cântec: Cântă cu mine

(CD „, Avem nevoie de iubire”, grup
Floare de colț)

1. Merg la școală, cânt pe drum,
Vin acasă, cânt și-acum,
Tare-mi place muzica,
E frumoasă și nu-i grea.

Refren:.....

Cântă, cântă, cântă cu mine
E minunat, este chiar bine,
Cântă, cântă, cântă mereu
Și-ai să vezi că nu este greu.

2. Sunt acasă, cânt de zor
Chiar de-i mama în dormitor.
Intr-un baie, cânt cu foc,
Așa-mi place, nu-i greu deloc.

Refren:.....

3. Cu copiii cânt afară,
Le dau lecții, nu-i prima oară.
Tare-s mândră de ce fac,
N-aș renunța timp de un veac.

Refren:.....

R29. Și iată-ne acum c-am terminat...
Dar stați... voi de doamna învățătoare
ați uitat?

R30. Când am venit la școală-n toamnă
Eram un țânc sfios și mic;
M-ați mângâiat pe creștet, Doamnă,
Și, parcă, m-am simțit voinic.
Ce caldă mână mi-ați întins!

R31. Și-am scris și am citit cu spor;
Nimic în viață nu-i ușor!
Să fim destoinici ne-ați pretins.
O dată, poate, ați lipsit,
Ce mult atunci ne-am necăjit,
Că e ușoară truda noastră
Doar sub privirea dumneavoastră.

R32. Acum, când primul an s-a dus
Ca Soarele către apus,
Pe când ne înălțăm c-o treaptă,
Vă sărutăm mâna cea dreaptă,
Și vă aducem Doamna noastră
Tot cerul într-o floarea-albastră!

R33. Vă mulțumim doamna învățătoare,
Pentru că ne-ați deschis o nouă
zare.
Ne-ați învățat să scriem, să citim,
Și de folos părinților să fim.

R34. Ne-ați învățat ce-nseamnă omenia,
Să știm să prețuim prietenia.
Să fim cinstiți, cutezători și drepți,
Să fim și muncitori și înțelepți.
Pe oamenii din jur să-i prețuim
Din suflet pentru toate
Noi vă mulțumim!

10. Cântec: Doamna mea

(casetă „, Dor de vacanță” - Izabela)
În prima zi, când am intrat în clasă
Ea mi-a zâmbit și-n brațe m-a primit,
Abecedarul îl aveam pe masă
Și chiar dac-a fost greu l-am dovedit

Refren:

Hei! La, la, la, ..

Ce dragă-mi este domna mea,

Hei! La, la, ..

Mi-e dragă școala când zâmbește ea.

2. Acum știm bine toți să socotim,
Am învățat să scriem, să citim,
Învățătoarea care ne-nvățat, ea
ne-a iubit,

De-a fost nevoie ne-a certat.

Refren.....

R35. Și acum e timpul să ne luăm rămas
bun de la cel mai frumos an din viața
noastră.

Vă promitem că la anul vom fi mai
harnici, mai pricepuți.
Vom lua toți note mari,

Vom fi cei mai buni școlari,
Mereu harnici și cuminiți
Să-i bucurăm pe părinți!

R36. După atâta muncă
Am cam obosit,
Vine ea vacanța mare
Și-o să ne distrăm
De școală o să uităm.
Nu prea mult,
Doar vreo trei luni.
Că la toamna care vine
Ne-om întoarce iar la tine.

R37. La revedere , abecedarule !
Din toamnă, de când te-am primit ,
Noi ne-am luptat cu tine tare ,
Însă acum s-a isprăvit .

R38. La revedere , voi bețișoare ,
Un an întreg v-am folosit ,
La revedere , numărătoare ,
Și tu , alfabetar iubit .
Rămâneți , dar , cu bine ,
Noi clasa am trecut ,
Suntem în clasa a doua
Și ne bucurăm mult .

R39..Să strigăm toți într-un glas:
Toți: Școală dragă bun rămas,
Vom veni peste 3 luni
Și mai harnici și mai buni.

11. Cântec: A sosit vacanța

(melodia „La ospete”)

*1. Suntem mici, ne bucurăm,
C-a sosit vacanța mare,
Fete și băieți cu toții,
Ne luăm la revedere!*

Refren:

*Da, da, da,
A sosit vacanța!
Da, da, da,
A sosit vacanța!*

2. *Vom uita abecedarul
Și caietele de-acum
Și cerneala din stilouri
Se va face toată scrum.*
Refren:.....

3. *Cu cireșe colorate
La ureche ca cercei,
Vom zburda pe câmpul verde
Și vom fi ca niște zmei.*
Refren:.....

4. *Vom culege floricele
Peste tot vom alerga,
Pân-la toamnă timpul zboară
Ca și iarna sania.*
Refren:

5. *Draga noastră-nvățătoare
Noi acum vă mulțumim,
Sănătate și mult bine,
Din inimă vă dorim!*
Refren.....

ÎNVĂȚĂTOR:

Bravo, bravo dragii mei!
Ați învățat toți minunat
Cum nici nu m-am așteptat.
Meritați ca să plecați
Și-alte cărți să învățați.
Foarte bine, v-am notat
Și pe toți v-am promovat!
(*Se împart copiilor diplome de
absolvire a clasei I*)

Serbarea se poate desfășura în sala de clasă sau în sala de spectacole. Sala de clasă (scena) este ornată cu ghirlande, baloane, litere ale alfabetului, iar copii au în piept prinse ecusoane cu literele alfabetului.

Dacă doriți negativele cântecelor din serbare trimiteți un mesaj pe adresa de email viruta_1951@yahoo.com .

Musafirii povestesc

1 Iunie

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Aceste elemente se află într-o legătură foarte stânsă: prin joc, copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind acea vârstă a inocenței.

Este 1 iunie, o zi pe care ar trebui s-o sărbătorim cu toții, fie că suntem părinți și ne bucurăm de aceasta zi împreună cu cei mici, fie că am rămas copii în sufletul nostru.

Elevii de la Școala cu clasele I-IV Ocoale, comuna Gârda de Sus, județul Alba, s-au pregătit și ei pentru această minunată zi, au confecționat măști pentru carnaval, au organizat concursuri de desene pe copaci, iar spre sfârșitul zilei au făcut o drumeție la Peștera Ghețarului de la Scărișoara care se află la 2 km distanță de școală.

Inst. Viorica Pașca, Șc. Ocoale, Gârda de Sus, jud. Alba

Model de bune practici - parteneriatul „Copilăria”

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea. Dar este și o perioadă a vieții în care se formează la copil deprinderile sociale, de comportament în relație cu cei din jur și care îl vor influența mai târziu ca adult.

Activitățile cu caracter de parteneriat, pe diverse teme, ajută pe copii să cunoască noi grupuri sociale, noi colectivități. De asemenea, copiii învață să coopereze, să dea dovadă de inițiativă, să-și asume, să-și îndeplinească responsabilitățile care le revin; le dezvoltă spiritul de competitivitate, le îmbogățește cunoștințele și le dă posibilitatea să transpună în practică aceste cunoștințe; le dezvoltă gândirea și creativitatea pregătindu-i pentru a face față cu succes atribuțiilor care le revin mai târziu ca indivizi adulți, în grupul social din care vor face parte.

PARTENERI:

- Școala cu clasele I-VIII „David Prodan” Săliștea, jud. Alba, reprezentată de institutor Alina David în calitate de coordonator;
- Școala cu clasele I-VIII „Iuliu Maniu” Vințu de Jos, jud. Alba, reprezentată de învățătoarea Elisabeta Bârsan în calitate de coordonator.

SCOPUL PARTENERIATULUI:

- Crearea unor relații pozitive cu elevii din altă școală în scopul socializării;
- Afirmarea, cunoașterea și stimularea potențialului artistic al elevilor;
- Dezvoltarea inteligenței emoționale a elevilor;
- Valorificarea experienței pedagogice a cadrelor didactice din școlile partenere.

OBIECTIVE:

- Dezvoltarea spiritului de colaborare, cinste și corectitudine;
- Cultivarea respectului față de ceilalți;
- Dezvoltarea dragostei și respectului pentru semeni prin legarea unor prietenii între copiii de aceeași vârstă;
- Asigurarea unui climat educațional propice dezvoltării armonioase a personalității elevului;
- Cunoașterea unor obiective istorice și geografice locale;
- Promovarea ideii de egalitate în drepturi a tuturor copiilor, indiferent de naționalitate, religie;

**Inst. Alina David,
Școala cu cls. I-VIII „David Prodan” Săliștea, jud. Alba**

Eu și educatoarea

Marele povestitor Ion Creangă, amintindu-și de vremea copilăriei, spunea: „...mi-aduc aminte...de parcă acum mi se întâmplă.” La fel pot spune și eu astăzi...:parcă acum văd fetița cu săndăluțe roșii care mergea nespuse de bucuroasă spre grădinița de copii.

Dar...îmi amintesc de...„tovarășa educatoare”, tânără și foarte frumoasă.

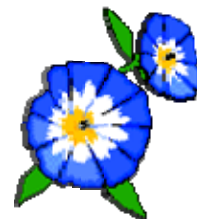
Anii au trecut și din mulțimea de amintiri de pe vremea grădiniței rămâne o lacrimă de bucurie în colțul ochilor. Astăzi fetița cu săndăluțe roșii și rochiță de catifea sunt eu, iar bucuria din suflet îmi e nespuse. Dar...de ce oare,...poate vă întrebați?...Fiindcă am căutat cu gândul, am căutat cu inima, am căutat cu privirea și nu am găsit. După căutări nespuse, așa cum marii căutători caută o comoară, și eu la fel. Am regăsit comoara ce dă farmec copilăriei...educatoarea mea. Timpul trecuse și mi se părea că trebuia să-și lase amprenta pe oameni, pe vremuri și pe locuri.

Am întâlnit-o pe doamna mea educatoare...după 25 de ani...și nu pot să vă descriu bucuria ochilor!!! Spre amreă mea uimire am întâlnit aceeași doamnă tânără, înaltă și zveltă ca o căprioară, frumoasă și plină de zâmbet ca acum 25 de ani...Și parcă acum mi se întâmplă...să stau pe scăunelul din grupa mea...în semicerc...să mă uit cu ochiimei mari...la doamna...și să-i ascult glasul tandru spunându-ne... povestea ...copilăriei...aceeași, dar mereu alta.

Și astăzi sunt bucuroasă fiindcă suntem împreună educatoare, eu, fetița de altădată cu săndăluțe roșii, acum doamna educatoare, și...doamna mea educatoare, fosta mea educatoare, pe care o port mereu cu drag în inimă și cu care mă mândresc nespuse.

*Doamnei mele educatoare, Anișoara Lupu,
Grădinița Prichindel Cugir*

Inst. ed. Nicoletta Huștiuc

Creație
în...
recreație

Vara - frumusețe și bogăție

Ați ascultat vreodată cântecul spicelor într-un lan de grâu? Le-ați admirat unduirea delicată sub mângâierea blândă a brizei de vară? Opriti-vă la marginea lanului și desfătați-vă privirea cu macii roșii și gingașele albăstrele. În depărtare veți zări zâna verii care, cu bagheta ei fermecată, v-a dăruit frumuseți nebănuite. Ele au fost „prinse” într-un desen realizat de Claudia Sălcianu, elevă în clasa a VI-a E la Școala „Alice Voinescu” din Drobeta Turnu Severin.

Împărăția florilor

Un cald miros de prosepțime îmbălsămează întreaga natură. Soarele mângâie pământul cu razele lui duioase și nespus de galbene.

Pe vremea când Liliacul înflorește un voinic viteaz tot urca pe-o căraruie netedă. Urcușul nu i se părea greu deloc fiindcă mergea spre înălțimile unde avea să își găsească în sfârșit fericirea. În aer plutea un suav miros de primăvară. Nici nu și-a dat seama voinicului când a trecut timpul, de când a privit semețele Margarete și le-a simțit mirosul cald de plină vară. A mai întâlnit în drum și lanuri de Floarea-soarelui, semn că are mereu alături prietenul nevăzut soarele, chiar dacă, în scurgerea anotimpurilor, uneori se ascundea de frig, îl știa mereu prezent. Bujori falnici, de o culoare nemaiîntâlnită, Dalii mari și pitice, Crini drepti și frumos nuanțați...nici nu mai știa unde se află. Apoi vântul, care-i aduse aproape mirosul de Cărciumărese aproape brumării...

Ce făcea de fapt drumețul obosit? Era fiul cel mic al Împăratului florilor și fusese alungat de-acasă pentru a-și găsi un rost și fericirea în perechea potrivită. Era acum trudit de-atâta mers, fiindcă totuși, tânăr cum era, puterile îl părăseau. A întâlnit în drumul lui multe flori, prieteni și prietene, vechi și noi, dar ceva să i se potrivească...nicăieri. A străbătut lunci și văi, dealuri și coline întinse pe pământ...și-acum urca. A întâlnit acolo sus un nou prieten: Potbalul, împreună cu surorile sale Gențiana și Țintaura. Nu, nu ele erau ceea ce el căuta. A aflat că o va putea vedea și pe Floarea-de-Colț, regina înălțimilor, dar nici ea nu l-a putut ajuta. Doar l-a sfătuit că s-ar putea să găsească ceea ce caută chiar undeva prin apropierea lui.

Continuare în numărul viitor

Inst. ed. Nicoletta Huștiuc,

G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba

Numărătoare de vacanță

Un, doi, trei
Ura, prichindei !
E vacanța mare
Haideți la plimbare.
Patru, cinci și șase
Haideți de prin case,
Trenul e în gară
Ne duce prin țară.
Șapte, opt și nouă
Bine ne e nouă !
Cu rucsace-n spate
Suim culmi înalte.
Zece !
Bine e la mare
În vacanța mare !

**Inst.ed. Maria Pupoieș,
G.P.P.nr. 34 Oradea, jud. Bihor**

A sosit vara!

Vara e cu soare-n priviri, este întunecată uneori de furtuni trecătoare, ploii rezezi și răzlețe, își unduie părul în bogăția spicelor de grâu, risipește miresme parfumate și culori.

Vara, soarele este arzător, i se mai spune și Cuptor: dimineața raze șugubețe coboară la plimbare mirosind flori, verdeață, către amiază cu pasul dogoritor ne îndeamnă să ne odihnim la umbra pomilor verzi, iar spre seară pălesc tremurătoare și se duc la culcare. Pe boltă se aprind făclii, noaptea se lasă răcoroasă, iar în iarbă începe concertul:

- Cine cântă: Cri - Cri – Cri ?
- Cântă la chitară greierașii.
- Haideți să-i vedem copiii !
- Ce făclii se văd în iarbă ?
- Licurici, cât o bobîță.

Noaptea grăbită ne trimite la culcare. Dimineața florile se trezesc vioaie și se spală-n rouă, păsările ciripesc de bucurie că a început o nouă zi.

Vara are fructiera plină, ne îmbie să gustăm pepeni, piersici, pere și legume crude, ea este o adevărată farmacie.

Vara este anotimpul marilor ieșiri cu vacanța mare, excursii, drumeții, plajele întinse, nisipul fierbinte, valuri înspumate de mare, verdele cu miros de rășină al munților, izvoarele șerpuiind cristalin sărind din piatră-n-piatră. Peste tot e o atmosferă de entuziasm și veselie!

**Inst. ed. Pupoieș Maria,
Inst. ed. Lup Mihaela
G.P.P. nr. 34, Oradea , jud. Bihor**

Vara

Vară dragă, mult aş vrea
Să rămâi în țara mea.
Să m-alini, să mă încânți
Să faci zilele fierbinți
S-aduci ploii binevenite
Răcoroase, liniștite,
Să ne faci vacanța mare
O frumoasă sărbătoare.
Vară dragă, mult aş vrea
Să picuri dacă-ai putea
Sănătate, bucurii
Fericire, împliniri
Prietenilor noștri dragi , de la Cugir.

**EDUCATOARE Bălan Doinița – G.P.N NR.2 „LIZUCA”
FĂLTICENI**

VĂ DORIM O VARĂ SUPERBĂ!

**Educator,
învățător,
profesor**

Aplicarea practică a metodelor interactive la grădiniță

**Inst. ed. Nicoletta Huștiuc,
G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba**

Lucrând la grupa pregătitoare, în urma participării la un curs de formare pe tema „Metode interactive de grup”, am hotărât să pun în aplicare câteva din metodele învățate.

Am ales, în urma realizării proiectului tematic „Păsări călătoare, păsări cântătoare” să aplic la grupă „Diagrama Venn”, la o activitate integrată, drept pentru care am început prin lectura după imagini despre barză și rândunică, apoi am folosit jocul energizant „Păsările zboară din cuib”. Copiii sunt așezați în semicerc. Fiecare copil primește câte un cartonaș pe care scria fie B, fie R, inițialele celor două păsări. Conducătorul jocului spune: „Berzele se pregătesc de zbor !”, iar la această comandă copiii se ridică în picioare. Jocul continuă, conducătorul spunând: „Berzele zboară din cuib !”, copiii care au aceeași inițială schimbându-și locurile pe scaunele. Jocul continuă, apoi se complică prin extragerea unui scaunel, până când rămâne numai un copil.

Am continuat activitatea integrată prin formarea grupurilor, în funcție de cartonașele cu inițiale și imaginile pe care copiii le aveau pe măsută, materiale pe care le-am pregătit în prealabil.

Metodele active în general necesită o bună cunoaștere a lor, și bineînțeles o pregătire minuțioasă din partea cadrului didactic pentru a avea efectul scontat.

Am continuat prin explicarea *jocului*, cum le-am spus copiilor, fiindcă nu le folosește la nimic să știe numele metodei, respectiv „diagrama Venn”. Copiii au recunoscut cele două păsări după materialele pe care le-au avut pe măsute, au dat dovadă de multă atenție, s-au implicat activ în derularea activității. Au înțeles, în urma explicațiilor clare, unde voi scrie și vom lipi pentru echipa berzelor, unde pentru echipa rândunecilor și unde pentru ceea ce au în comun cele două păsări. Totul la preșcolari se desfășoară ca sub forma jocului, antrenându-i și determinându-i să participe cu deosebit interes.

În finalul activității copiii au constatat că ambele echipe au câștigat, spunând tot atâtea însușiri pentru ambele păsări alese.

La fel și eu am constatat că preșcolarii cunosc multe despre aceste păsări călătoare, că știu și să facă deosebirea între ele, cunosc asemănările și astfel au un vocabular pe care zilnic și-l îmbogățesc. Am remarcat asemănarea acestei metode cu metoda bulei duble. Recomand tuturor folosirea acestei metode, fiindcă este la îndemâna noastră, materialele le putem realiza chiar și cu copiii, iar rezultatele sunt deosebite.

Metode interactive de grup în grădiniță

Valențele formativ-educative care ne recomandă aceste metode interactive ca practici de succes atât pentru învățare cât și pentru evaluare, sunt următoarele:

- ~ stimulează implicarea activă în sarcină a elevilor, aceștia fiind mai conștienți de responsabilitatea ce și-o asumă;
- ~ exersează capacitățile de analiză și de luare a deciziilor oportune la momentul potrivit, stimulând inițiativa tuturor elevilor implicați în sarcină;
- ~ asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în variate contexte și situații;
- ~ asigură o mai bună clarificare conceptuală și o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate în sistemul noțional, devenind astfel operaționale;
- ~ unele dintre ele, cum ar fi portofoliul, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depășind neajunsurile altor metode tradiționale de evaluare cu caracter de sondaj și materie și între elevi;
- ~ asigură un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea acestuia;
- ~ descurajează practicile de speculare sau de învățare doar pentru notă.

În continuare sunt prezentate câteva din noile metode și tehnici interactive de grup, menite să contribuie la diversificarea metodologiei didactice existente, înscriindu-se în domeniul căutărilor și preocupărilor creative de sporire a eficienței muncii educatorului cu discipolii săi.

Metoda LOTUS (Floarea de nufăr)

Tehnica florii de nufăr presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală. Problema sau tema centrală determină cele 8 idei secundare care se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr. Cele 8 idei secundare sunt trecute în jurul temei centrale, urmând ca apoi ele să devină la rândul lor teme principale, pentru alte 8 flori de nufăr. Pentru fiecare din aceste noi teme centrale se vor construi câte alte noi 8 idei secundare. Astfel, pornind de la o temă centrală, sunt generate noi teme de studiu pentru care trebuie dezvoltate conexiuni noi și noi concepte.

ETAPELE TEHNICII FLORII DE NUFĂR:

1. Construirea diagramei, conform figurii prezentate;
2. Scrierea temei centrale în centrul diagramei;
3. Participanții se gândesc la ideile sau aplicațiile legate de tema centrală. Acestea se trec în cele 8 „petale” (cercuri) ce înconjoară tema centrală, de la A la H, în sensul acelor de ceasornic.
4. Folosirea celor 8 idei deduse, drept noi teme centrale pentru celelalte 8 cadrane. („flori de nufăr”)
5. Etapa construirii de noi conexiuni pentru cele 8 noi teme centrale și consemnarea lor în diagramă. Se completează în acest mod cât mai multe cadrane. („flori de nufăr”)
6. Etapa evaluării ideilor. Se analizează diagramele și se apreciază rezultatele din punct de vedere calitativ și cantitativ. Ideile emise se pot folosi ca sursă de noi aplicații și teme de studiu în lecțiile viitoare.

Continuare în nr. 10

Institutur : Comănescu Elena
Grădinița cu Program Normal nr. 2 , Buzău

LIMBAJUL VERBAL LA COPILUL CU DEFICIENȚE DE AUZ

Handicapul de auz face parte din categoria afecțiunilor senzoriale. Instalarea acestui deficit produce modificări în activitatea individului și se perturbă relațiile cu lumea înconjurătoare.

Persoanele surde au fost etichetate ca persoane fără acces în societate, pentru că ele nu puteau să se exprime, să vorbească, nu înțelegeau și nu puteau întreține o discuție.

De-a lungul timpului au fost elaborate măsuri psihopedagogice și medicale, menite să contribuie la recuperarea și inserția socio-profesională a persoanelor cu deficit de auz, la relaționarea cu persoanele cu care vin în contact.

O primă măsură ar fi identificarea și examinarea cât mai timpurie a pierderii de auz, în vederea protezării, a stimulării întregului potențial de dezvoltare a copilului surd pentru integrarea lui în societate.

Testarea audiologică a unui copil - identificat ulterior ca fiind cu deficiențe de auz - este un moment crucial în viața lui și a familiei sale.

Această operațiune se face de către specialist, care trebuie să cunoască toate informațiile vitale ale copilului: capacitatea intelectuală, dezvoltarea limbajului, dacă face parte dintr-o familie cu probleme de auz, când a intervenit pierderea de auz, handicapuri suplimentare la deficiența de auz. În urma testării audiologice, copilul este diagnosticat cu un anumit tip de surditate: de transmisie, de percepție (congenitală sau dobândită), de tip mixt sau pierdere de auz funcțională.

Indiferent de tipul de surditate, apariția acesteia la copii înaintea achiziționării limbajului poate avea consecințe serioase în planul dezvoltării psihice, cu deosebire asupra limbajului verbal.

Limbajul verbal este principalul sistem de comunicare, este cel care reglează viața noastră de relație, prin faptul că este deficitar sau chiar deteriorat, copilul surd nu-și însușește limbajul, face ca el să aibă probleme și mari dereglări în dezvoltarea vieții de relație.

Limbajul deficienților de auz este nestructurat, limitat și redus ca volum, folosind cuvinte clișee cu conținut semantic sărac, deficitar. Cuvântul este legat arbitrar și nu intră în vocabularul activ al surdului, deoarece organele fonatorii nu sunt folosite, stimulate frecvent ca în cazul persoanelor auzitoare.

Din punct de vedere al formării unei vorbiri corecte și inteligibile trebuie îndeplinite mai multe sarcini ortofonice:

1. Formarea și exersarea respirației verbale

Abilitatea de a doza actul respirator se realizează în mod automat. Copiii cu deficiențe de auz nu reușesc această abilitate, fac pauze, li se termină aerul. Acest aspect trebuie educat prin inspirație puternică și expirație lungă sau cu întreruperi. Această activitate respiratorie trebuie susținută de profesorul logoped și ceilalți profesori care predau la clasa respectivă.

2. Exersarea organelor ce participă în fonație și pregătirea lor pentru emiterea sunetelor

În acest sens se vor face - exerciții ale limbii ;

- stingerea lumânării de la distanțe din ce în ce mai mari ;
- concurs de mașinuțe suflate, etc.

3. Educația senzorială

Educarea sensibilității vibratorile, a restantului auditiv, a sensibilității vizuale. Educarea vibrotactilă este foarte importantă și copilul trebuie să fie conștient de aceste zone și locul unde se produc sunetele verbale.

4. Emiterea și formarea vocii

Încă de la naștere copilul surd scoate niște sunete, dar pentru că nu aude, aceste sunete nu sunt susținute de modele verbale din mediu, nu se dezvoltă.

Sunetele sunt emise prin punerea în funcție a mai multor regiuni. Astfel pentru emiterea vocalelor sunt folosite trei zone, pe când consoanele au locuri diferite de articulare și sunt emise în opt regiuni.

În dezvoltarea limbajului verbal un rol deosebit de important îl are, perceperea vizuală a mișcării organelor fonatoare și fizionomia interlocutorului, citirea labială.

Cele mai multe sunete ale limbii române pot fi diferențiate după citirea pe buze, iar unele deficiențe se suplinesc prin studiul imaginilor de ansamblu a cuvintelor și prin coarticulație.

În procesul de dezvoltare al comunicării verbale sunt identificate câteva moduri de receptare a vorbirii de pe buze:

- receptarea ideo-vizuală = se realizează înainte de demutizare, când componenta vizuală activează înțelegerea mesajului la un nivel scăzut;

- receptarea vizual-fonetică = se realizează în timpul demutizării, moment când copilul devine conștient de alcătuirea fonematică a cuvântului;
- receptarea ideo-vizual-fonetică = este specifică surdului vorbitor, când sensul cuvântului este dat direct de gândire.

Interacțiunea dintre copilul cu deficiențe de auz și copiii vorbitori, pe planuri multiple, este foarte importantă pentru prevenirea nedezvoltării și izolării acestuia. Chiar dacă poartă o proteză, copilul surd trebuie să fie ajutat ca să nu se simtă izolat, marginalizat în societate, manifestându-ne astfel atitudinea pozitivă față de acești copii cu dizabilități.

BIBLIOGRAFIE

1. Barbu, Florea, (2006), Surditate și comunicare, București, E.D.P.
2. Verzea, Emil, (2003), Tratat de logopedie, vol. I, București, Editura Humanitas.
3. Mariana, Popa, Stănică I., (1994), Elemente de psihopedagogia deficienților de auz, Secretariatul de Stat pentru Handicapați, Institutul Național pentru Recuperare și Educație Specială a Persoanelor Handicacate, București.

**Inst. Apopei Elena Sc. „N. Iorga” Focșani
Înv. Măxim Maria CSEI „Elena Doamna” Focșani**

Prietenii noștri dragi, mici absolvenți de la Buzău

**Grupa pregătitoare împreună cu
domnișoara educatoare
Elena Comănescu**

Tulburările de limbaj la copii

Majoritatea părinților consideră că tulburările de limbaj înseamnă o pronunție defectuoasă, dar în realitate ele au un spectru mult mai larg.

Specialiștii au clasificat tulburările de vorbire îmbinând criterii anatomo-fiziologice, lingvistice, etiologice și psihologice, după cum urmează: tulburări de pronunție, tulburări de ritm și fluentă, de voce, de citit-scris, tulburări complexe de limbaj, tulburări de dezvoltare a limbajului. Există câțiva factori care indică prezența unei tulburări de limbaj.

Neconcordanța dintre modul de vorbire și vârsta vorbitorului este unul din factori: dacă până la vârsta de 4 ani pronunțarea greșită a unor sunete constituie o manifestare în limitele fiziologice ale normalului, care nu reclamă exerciții logopedice speciale, după această vârstă deficiențele de limbaj sunt de natura defectologică și necesită un tratament logopedic.

Caracterul staționar al tulburărilor de limbaj: imperfecțiunile care apar în procesul evoluției limbajului și care în jurul vârstei de 4 ani se lichidează de la sine în procesul normal de învățare a vorbirii de către copil nu prezintă o semnificație defectologică. Tulburări de limbaj pot fi socotite acele deficiențe care se mențin după vârsta de 4 ani și care prezintă tendințe de agravare.

Susceptibilitatea mărită la complicații neuro-psihice: limbajul constituie o punte de legătură și de comunicare între oameni. Oamenii vorbesc ca să se înțeleagă, și cu cât se exprima mai clar, mai precis, cu atât se înțeleg mai bine. O formulare defectuoasă plictisește, displace și este neinteligibilă pentru cei din jur. Persoanele care prezintă tulburări de limbaj pot înregistra complicații neuropsihice, tulburări de conduită și de personalitate. Tulburările de limbaj, începând cu cele mai simple, influențează negativ întregul comportament uman datorită, pe de o parte, posibilităților reduse de exprimare, iar pe de altă parte, existenței unei anumite temeri și rețineri, care îi împiedică să se desfășoare la nivelul posibilităților lor reale.

Necesitatea aplicării unui tratament logopedic este un alt factor: în timp ce particularitățile de limbaj dispar treptat, fără un tratament logopedic, tulburările de limbaj nu dispar de la sine. De aceea, în funcție de natura și specificul fiecărei tulburări de limbaj, sunt absolut necesare exercițiile logopedice speciale, pentru prevenirea și corectarea acestora. Cu cât tratamentul logopedic se desfășoară mai de timpuriu și în mediul natural de viață al copilului, cu atât este mai eficient. Vârsta de 3 - 4 ani este considerată ca fiind cea mai indicată pentru realizarea tratamentului logopedic.

Importanța deosebită o are atitudinea părinților față de copil, modul în care acesta se ocupă de dezvoltarea limbajului, urmând câteva reguli.

Limbajul simplu și cât mai clar al părinților contribuie în cea mai mare măsură la înlăturarea particularităților trecătoare determinate de vârstă ale pronunțării.

Este cu totul greșit ca persoanele din anturajul copilului să imite modul de exprimare infantil, deoarece în acest fel se consolidează greșelile de pronunțare.

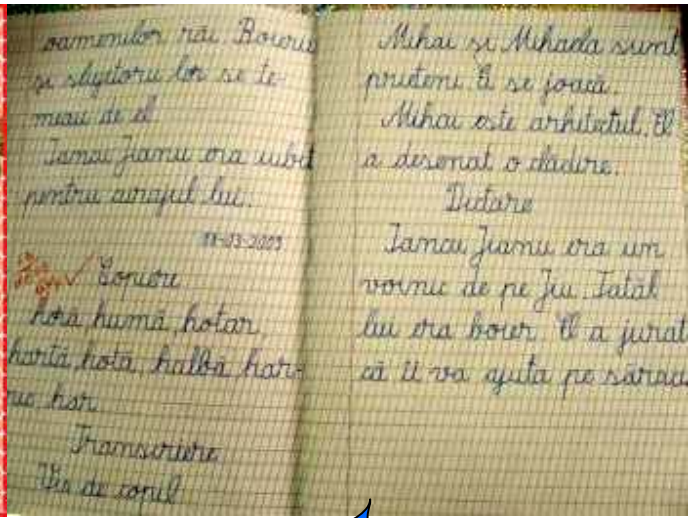
Este dăunător să se încerce obținerea unor performanțe verbale care depășesc capacitățile copilului. Părinții care forțază copilul să rostească prea de timpuriu consoanele complexe, înainte de a avea dezvoltată abilitatea motrică necesară, nu obțin decât sunete cu totul deformate.

O altă greșeală se referă la insuficienta stimulare a copilului sub aspectul comunicării verbale. Mulți părinți își lasă copilul jucându-se singur mult timp, fiind mulțumiți că nu sunt deranjați.

O altă cauză a declanșării tulburărilor de vorbire o constituie bilingvismul. Părinții trebuie să știe că introducerea unei alte limbi este bine să se facă numai după ce copilul stăpânește limba maternă.

Bibliografie : http://www.farmaciata.ro/SitFiles/articol_no_ph.php?id=46

**Prof. Psiholog Florentina Ignat,
Școala cu cls. I - VIII nr. 2 Cugir**

Copilul de clasa 1

Vremurile s-au schimbat! Părinții doresc să fie moderni și să asigure copiilor lor cele mai bune condiții pentru a-i ajuta să ajungă „departe” în viață. În condițiile de competitivitate și în lumina ambițiilor lor, părinții trebuie să urmeze niște reguli de bază în formarea propriilor copii. Educatorii încă din primele zile de școală își dau seama prin teste simple care sunt copiii care vor avea performanțe, după observațiile pe care le au studiind comportamentul lor. Ei trebuie:

- să stea cel puțin 30 de minute într-un loc;
- să se abțină în a întrerupe conversația altora;
- să utilizeze cuvinte politicoase precum: „te rog” și „mulțumesc”;
- să își aștepte rândul într-o conversație, într-un joc sau în alte activități;
- să asculte cu atenție privindu-i pe adulți atunci când aceștia le dau instrucțiuni;
- să urmeze instrucțiuni simple cum ar fi: „stop”, „start”, „așteaptă”, „aliniera”, etc

Din păcate, nu toți copiii au aceste deprinderi. Și mai trist este faptul că mulți se simt frustrați, triști, furioși chiar. Auzim aceeași poveste, iar și iar, spusă de educatorii cărora le pasă cu adevărat. Educatorii nu sunt îngrijorați numai în ceea ce privește problemele de comportament. Ei observă faptul că există din ce în ce mai mulți copii care își pierd deprinderea elementară de a citi – deprindere care îi ajută să-și îmbogățească vocabularul, deprindere care este temelia pentru scris, matematică, gândire în general.

Copiii care au deprinderile de bază se detașează imediat de ceilalți. Cum capătă aceste deprinderi? Cu siguranță, cineva din anturajul lor:

- * își petrece mult timp citindu-le
- * discută în mod constant, cu entuziasm despre activitățile zilnice, cum ar fi gătitul, spălatul, cumpărăturile, serviciul, etc.
- * se joacă împreună cu cuburi, nisip, lego, creioane, hârtie, mingi, păpuși, cărucioare pentru păpuși sau mașinuțe nemotorizate sau oricare alte jucării care necesită creativitate și coordonare motorie și vizuală.

Galați, înv. Maricica Popov

Lecția de citire

În lume, milioane de copii, profesori și suporteri ai Campaniei au luat parte la **Lecția de Citire**, marți 12 mai 2009, cerând guvernanților să garanteze accesul egal la educație primară pentru toate persoanele astfel încât „a citi” și „a scrie” să fie la îndemâna tuturor.

Lecția de Citire a oferit un prilej pentru lectura **Cărții de Citire** – o culegere de povești despre educație și despre modul în care aceasta poate schimba lumea în care trăim, scurte istorii ale unor personalități marcante pe plan internațional ale căror destine, modelate prin educație vor fi astfel împărtășite tuturor celor prezenți.

Poate mulți s-au întrebat de ce să participe și de ce să se implice în acest eveniment?

Răspunsul l-au aflat văzând ochii care sorbeau cuvintele poveștilor, care s-au transpus în locul acelor copii care nu au fericită șansa de a merge la școală, de a avea cărți de povești, de a juca teatru.

Și copiii de la Grădinița cu program normal și Școala cu clasele I-IV Gura Roșiei (ed. Mera Mariana, inst. Mursa Liliana) au participat la Campania pentru educație, desfășurând activități comune în care au primit informații despre importanța educației la această vârstă, au învățat că doar **CĂRȚILE** pot deschide **UȘILE** închise.

Nu întâmplător am ales din Cartea de citire două povești semnificative: povestea spusă de Maia Morgenstern - „Povestea din Țara Viselor” despre „o fetiță care nu voia să citească, nici să scrie. Doar să deseneze.

Timpul trecea și fetița creștea, se făcea mare și frumoasă. Și deșteaptă. Și cuminte. Dar nu a fost de ajuns să asculte poveștile citite de mama sa. Atunci când s-a îmbolnăvit de vărsat de vânt și a fost nevoită să stea în casă fără jocuri și plimbări, a hotărât că nu-i de-ajuns. A luat cărțile cu povești - doar ca să privească pozele și desenele.

Și apoi încet, încet a încercat să citească. Singură. Mai întâi un rând, un singur rând... Apoi o pagină. Apoi o poveste. Apoi o carte. Apoi alta. Și fetița a înțeles că poate călători și singură în lumea imaginației și a fanteziei”.

Povestea Aurei Simionescu „Cartea și Puiul de Furnică” i-a purtat pe copii în lumea stelelor. Ea povestește cum într-o zi s-a împiedicat de o carte în care autorul compara oamenii care privesc la cerul înstelat cu furnicile din pădure. Vedeți voi, furnicile nu pot scrie. Nu pot lăsa un mesaj urmașilor urmașilor lor, nu le pot transmite adevăruri pe care le descoperă despre pădurea lor, despre casa lor.

Și acum imaginați-vă că furnicile ar putea scrie. Că un pui de furnică s-ar împiedica de o carte care povestește despre cum norii aduc ploaia și cum ploaia dă viață plantelor din pădure.

Spre deosebire de furnici, oamenii pot scrie. Tot ce avem-tehnologie, medicină, filozofie, matematică, nu ar fi fost posibil fără moștenirea scrisă a generațiilor. Uneori oamenii nu ajung niciodată să afle că Pământul este doar un punct șters, albastru, foarte special și foarte vulnerabil într-un univers ostil. Acestor oameni li se refuză una dintre cele mai mari avuții pe care oamenii le deține.”

Voi, cei care citiți acum aceste rânduri, ați fost suficient de norocoși precum puiul de furnică pe care ni l-am imaginat împreună, am găsit o carte care ne-a schimbat viața. Am deschis ochii minți spre a înțelege de ce trebuie să ne zbatem pentru un scop și de ce să avem curajul pentru a ne urma pasiunile.

Astăzi am plecat de la școală și am mers în comunitate „pe Ștrec”. Copiii mari i-au adunat pe cei mici care nu vin la grădini și au ascultat povești citite de copiii de clasa a III-a, am discutat cu ei despre numere, culori, fructe, omida mâncăcioasă. Cei mai intrigati au fost părinții care nu știu să citească și au ținut să ne spună asta.

„NU NE PERMITEM LUXUL DE A REFUZA NICI UNUIA DINTRE SEMENII NOȘTRI SPERANȚA DE A DESCOVERI CEVA SIMILAR.”

inst. Mursa Liliana,
Școala Gura Roșiei, Roșia Montană, jud. Alba

DECALOGUL PĂRINTELUI

„Copiii tăi nu sunt copii tăi.

Ei sunt fiii și fiicele vieții care tânjește după ea însăși.

Ei vin prin tine, dar nu de la tine.

Și deși ei sunt cu tine, ei nu ne aparțin.

Poți să le dai dragostea ta, dar nu și gândurile tale.

Pentru că ei au propriile lor gânduri.

Poți să le adăpostești trupurile, dar nu și sufletele,

Pentru că sufletele lor locuiesc în casa viitorului.

Pe care tu nu o poți vizita nici măcar în visele tale.

Te poți lupta să fii ca ei, dar nu încerca să îi faci ca tine,

Pentru că viața nu zăbovește în ziua de ieri.

Tu ești arcul din care copiii tăi pleacă ca niște săgeți vii.

Arcașul vede ținta de pe calea către infinit

Și-ti dă puterea să vezi cât de departe poți ajunge.

Se încordează cu tine, cu puterea lui, așa încât

săgețile să zboare iute și departe.

Lasă ca încordarea ta în mâinile arcașului să fie spre bucurie

Căci așa cum iubește săgeata care zboară, tot astfel

El iubește arcul care este stabil ”.

Kahlil

Jurnalul unei săptămâni de vară

Cu omida la plimbare

Luni, o zi mai altfel decât toate. Bucuroși, nerăbdători, ne-am îndreptat spre grădi, fiindcă ne așteptau acolo surprize. Doamnele noastre ne-au chemat la Atelierele de vară organizate acum când grădi a noastră ne duce dorul cel mai mult.

Azi ne-am împrietenit cu Omida cea flămândă și am hotărât ca împreună cu ea să mergem la plimbare să explorăm resursele naturii și ale planetei. Abia așteptăm să vină mâine, să vedem ce alte surprize ne așteaptă.

Marți, din nou o zi minunată. Am sosit la grădi, am mai colorat o bucățică de gogoasă de-a omidei, fiindcă astfel arătăm că suntem sau am fost prezenți.

Miercuri, chiar e plăcută. Ne-am îmbrăcat care în galben, care în alb, dar azi ne-am pictat pe față și ne-am costumat în insecte, a fost minunat. Ana a fost mămăruță, mai mulți băieți păianjeni, Cătălin fluture, Diana la fel, iar Horațiu spider man adevărat, cu costum, nu glumă. Am făcut fotografii, stupul albinelor harnice și...chiar a fost o zi năzdrăvană!!!

Joi, o zi bucuroasă, după o ploaie furtunoasă... Nu mai putem merge la observarea frunzelor, dar ne-am decis să vizionăm „The very hungry caterpillar” a lui Eric Carle, apoi am vizitat biblioteca, pentru a ne aminti de Tudor Arghezi cu „Stupul lor” și „Prisaca”, poezii în care e vorba despre insecte, am vizitat și Muzeul Satului din incinta Școlii, apoi, admirtând desenele pe asfalt cu care „am făcut curtea școlii să râdă”, ne-am întors la grădi, unde, la întâlnirea de „La revedere!” ne-a onorat cu prezența domnul primar. Deci a fost o zi plină, având în vedere că au fost doamnele noastre, patru al număr, o doamnă învățătoare voluntar, mama unei colege și domnișoara psiholog.

Vineri, bucuroși, dar somnoroși, ne-am transformat în floarea preferată la întâlnirea de dimineață, aflând denumiri noi de flori, am aflat povestea celor trei copaci, care se aflau în pădurea în care fluturașul nostru poposise... Am cântat „Cu omida la plimbare”, ne-am, ascuns sub salcia pletoasă din curtea grădiniței, apoi cu nerăbdare am confecționat ciclul de viață la fluture, broască sau boboc de rață.

Știți câți am fost astăzi? Impresionant, 23 de copii veseli, nerăbdători să călătorească la plimbare cu omida și fluturele fermecat...

S-a încheiat cu bine o săptămână de ateliere de vară, promitem că mâine, sâmbătă, nu vom mânca așa mult ca omida cea flămândă, dar cu siguranță duminică ne vom odihni, ca ea. Ne vedem luni, mici fluturi fermecați, să ne vedem cu bine, omiduță mîncăcioasă!

Inst. ed. Nicoletta Huștiuc

Omida cea flămândă

- **dramatizare** - **Nicoletta Huștiuc**

Eu vă spun povestea toată
Din ou am ieșit odată.
Duminică dimineața
Când în zori dispărea ceața.

Eram mică și slăbuță
Mi se spunea omiduță,
Dar eram flămândă tare
Și căutam de mâncare.

Luni printr-un măr am mâncat
Dar tot nu m-am săturat,
Deși măru-a fost gustos
Roșu, gras și arătos.

Marți prin 2 pere mari
Am mâncat, prin sâmburi tari.
Dar tot nu-s sătulă eu
Tot îmi este foame, zău!

Miercuri prin 3 prune grase
Coapte bine și zemoase
Am mâncat cu poftă mare
...nu-s sătulă de mâncare.

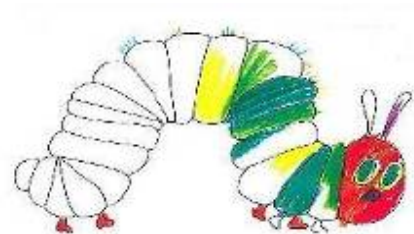
Joi prin 4 căpșuni coapte
Am mâncat până spre noapte.
Foamea nu s-a potolit
Flămândă-s încă,-ați ghicit!

Ați ghicit, copii, sunt eu
Voi m-ați însoțit mereu
Cu omida la plimbare
Surpriza e foarte mare.

Omida e fluturaș
Și e mare sprintenaș
Are culorile vii
Pe-aripioare aurii.

Astfel am învățat noi
Zile, săptămână-apoi
Cu omida la plimbare
Am văzut natura-n floare.

Multe-am mai învățat noi
Despre insecte de soi

Vineri prin 5 portocale
Am trecut în graba mare
Foamea să mi-o potolesc
Sau setea să mi-o trezesc.

Sâmbătă a fost bogată
C-am mâncat la masa roată
Acadea și cașcaval
Brânză, șuncă și salam.

Vai, burtica mea mă doare
Nici nu mai vreau de mâncare.
Sunt sătulă, vreau să dorm
Vai, m-a prins un pui de somn!

Am mâncat o frunză mare
Și chiar nu mi-e foame tare
O să odihnesc nițel
Ca să mai cresc puțintel.

Azi mi-am construit cocon
Ca un mare cuib de domn.
O să ațipesc puțin
Iar apoi...îndată vin.

După multă așteptare
Se aude zgomot mare
Fâlfâit de-aripi în soare
Și-un fluture cum apare.

Flori, natură și pământ
Le-am descoperit prin cânt.

Câte-n soare și în stele
Natura-i în toate cele.
Noi ecologiști suntem
Și cu drag noi protejăm.

Cu omida ne-am plimbat
Natura am cercetat
Despre lemn am învățat
Hârtie-am colecționat.

Omida-a fost o splendoare
Fiindcă-i fluturaș în soare
Cu-aripioare colorate
În vopsele minunate.

CU OMIDA LA PLIMBARE

-se cântă pe melodia „Dacă vesel se trăiește”

LUNI omida printr-un 1 măr a mâncat
Dar ea nu s-a săturat
Cu omida la plimbare am plecat.

MARȚI prin 2 pere omida-a mâncat
Dar ea nu s-a săturat
Cu omida la plimbare am plecat.

MIERCURI prin 3 prune omida-a mâncat
Dar ea nu s-a săturat
Cu omida la plimbare am plecat.

JOI prin 4 căpșuni omida-a mâncat
Dar ea nu s-a săturat
Cu omida la plimbare am plecat.

VINERI prin 5 portocale a mâncat
Dar ea nu s-a săturat
Cu omida la plimbare am plecat.

SÂMBĂTĂ omida de toate-a mâncat
Iar burtica s-a umflat
Cu omida la plimbare am plecat.

Iar DUMINICĂ omida s-a culcat
În cocon s-a îmbrăcat
Iar apoi în fluture s-a transformat.

Nicoletta Huștiuc

Voluntariat, Vacanță, Voioșie

Grădinița cu Program Normal Vinerea, Cugir, jud. Alba

Trei cuvinte ce definesc cel mai bine Atelierul de vară desfășurat anul acesta la unitatea noastră școlară, unde preșcolarii ce urmează a intra în clasa I alături de frații mai mari sau mai mici, doamnele educatoare, coordonatoare ale proiectului, inst. ed. Nicoletta Huștiuc și ed. Anișoara Filimon, însoțite de voluntari într-un număr impresionant, s-au hotărât să exploreze minunata lume a insectelor, dar totodată să ocrotască planeta, exercitându-și drepturile de mici ecologiști.

După ce în prealabil, în decursul anului școlar, am urmat cursurile de formare pentru Atelierele de vară, din cadrul parteneriatului local pentru educație dintre Roșia Montană Gold Corporation, Asociația Ovidiu Rom și Inspectoratul Școlar al Județului Alba, curs organizat aproape în inima munților, la Zlatna, am pregătit invitații. Acestea au fost înmânate părinților pentru a-i informa cu privire la activitatea ce se va desfășura cu preșcolarii grupei pregătitoare în vacanța de vară.

După ce aceștia au luat cunoștință de ceea ce înseamnă Ateliere de vară, în luna iulie, două săptămâni, respectiv 10 zile, educatoarele s-au întâlnit cu copiii și împreună au explorat Planeta cu sponsorii ei, pornind copilărește, însoțiți de o omidă și apoi un fluture, la plimbare prin natură. În fiecare zi copiii au aflat lucruri noi și au reușit astfel să își îmbogățească bagajul de cunoștințe. Ne-am jucat învățând și am învățat jucându-ne.

Alături de noi, coordonatoarele programului-proiect, au fost și 4 voluntari, respectiv prof. psiholog Florentina Ignat, inst. Alina David, ed. Ileana Zdrînc și ed. Otilia Mailat. În fiecare zi am fost voluntari, fiindcă munca nu ne-a fost remunerată, dar am rămas cu bucuria împlinirii în inimi și satisfacția jocului ce se citea pe chipul copiilor.

În ziua de 17 iulie, eveniment mare: invitați de seamă părinți, bunici, frații și surioare mai mari, ba chiar și responsabilii Cercului Pedagogic al educatoarelor din zona Cugir, doamna educatoare, director la Grădinița Prichindel Cugir, Maria Ștefănescu, alături de domnul viceprimar al orașului Cugir, Marin Morariu. Cu toții au asistat la evaluarea proiectului, au văzut ce înseamnă să te plimbi prin soare, printre flori, ocrotind și salvând natura planetei Pământ, au asistat la activitatea finală, pentru care noi, coordonatoarele, împreună cu copiii și ajutați de voluntari, am pregătit o mini-serbare în versuri originale, dovedind astfel tuturor că SE POATE.

Se poate munci și în vacanță, se pot obține rezultate deosebite chiar și în vacanță, toate acestea DACĂ există dragoste pentru copii, devotament pentru muncă și lucru bine făcut.

Inst. ed. Nicoletta Huștiuc, Cugir, jud. Alba

Parteneriat local pentru educație Roșia Montană Gold Corporation-Asociația Ovidiu Rom –program de responsabilitate socială

*

Sunet de clopoțel... Glasuri cristaline stinse, pe coridoarele de care s-au despărțit în fiecare an generații de copii. Vacanța mare, mult așteptată, își face loc în gândurile noastre!

Pentru micii exploratori din cele 20 de școli și grădinițe ale județului Alba, unde se organizează „Ateliere de Vară”, universul vacanței va fi mult mai mare decât o rază de soare, un strop de nisip sau o potecă de munte.

În acest an, în cadrul atelierelor desfășurate pentru formarea dascălilor, s-au prezentat noile modele de planificare pe unități de investigare. Abordarea nouă a designului atelierelor de vară vrea să schimbe (de fond și nu de formă) micro mediul educațional, să stabilească cel mai potrivit mix al activităților și să genereze demersuri integrate, adaptate contextului local.

Ce povești vom asculta? Poate cele despre noi înșine, despre ceilalți locuitori ai planetei, despre ceea ce ne leagă de locul natal sau despre curajul de a face și altceva într-o lume care așteaptă să punem întrebări dar să și aflăm răspunsuri.

„Nu pot învăța pe nimeni nimic. Pot doar să îi fac pe unii să gândească.”
(SOCRATE)

Copiii de la Școala Vârtop, înv. Cipriana Anca, „s-au jucat” în cele 10 zile ale atelierului cu „SISTEMUL SOLAR, PLANETA ALBAȘTRA, au fost EXPLORATORI AI SPATIULUI TERESTRU, EXPLORATORI AI SPATIULUI ACVATIC și cu mare drag au vorbit despre animalul preferat, pe care l-au prezentat colegilor.

*

La Școala „Horea” din Zlatna cele două învățătoare, Mirela Surugiu și Mariana Caș au condus copiii în lumea minunată a insectelor. Pe acorduri de chitară, harnicele albine și furnici, veselii greieri și fluturii jucăuși au dezvăluit lucruri interesante din lumea lor și au oferit câte puțin din dulceața mierii, căldura verii și mireasma florilor.

*

„Un, doi, trei, la perete stai!
Stai și gândește bine. Cum ai folosi dintr-un foc:
Trei ore de vară și un curcubeu,
Zece copii cu ochi albaștri, căprui, verzi și negri,
Trei ferestre fără perdele și un covor,
Infinite picături de ploaie și un ziar,
Multă bucurie și foarte mult neastâmpăr,
Lapte, mere și buchete de flori de câmp ?

(Scrisoarea II, Maria Gheorghiu și Daniela Stoicescu)

*

Unii dascăli au stat și s-au gândit și iată cum au folosit toate acestea în cele două săptămâni ale atelierelor de vară, ne spune Liliana Mursa, coordonatorul local al acestui proiect.

La Câmpeni, în cele două ateliere desfășurate la Școala cu clasele I- VIII(înv. Claudia Oneț, Adela Bustan, prof. Liliana Lazăr, Doina Borlea, Monica Lazea), copiii au văzut „Universul prin ochii de copil” și au pătruns în „Lumea animalelor”, toate

activitățile finalizându-se cu excursia de la Grădina Zoologică din Târgu Mureș. Experimentele, activitățile practice și drumețiile i-au transformat în mici cercetători, putându-și folosi fantezia și dragostea lor pentru natură.

În atelierul de la Grădinița Vinerea-Cugir (inst.ed. Nicoletta Huștiuc, ed. Anișoara Filimon) în ziua finală, copiii au arătat părinților, bunicilor și celorlalți invitați, cum au însoțit „Omida la plimbare” și cum au aflat că purtați pe aripile unui fluture minunat pot și ei să ocrotească pământul. În încheiere au prezentat o frumoasă dramatizare a poveștii „Omida cea flămândă” de Eric Carle.

Ei s-au bucurat și de vizita copiilor din atelierul de vară de la Școala cu clasele I-VIII „Ioan Mișu” Vinerea (prof. Maria Albu) care le-au explicat prin teatru tema abordată de ei „Cunoaște-te pe tine”.

Albinuța Zum-Zum și-a luat rămas bun de la copiii atelierului de vară Zlatna și ca să poată arăta cât mai bine ceea ce au aflat ei timp de două săptămâni au lansat „Imnul insectelor” (versuri Mirela Surugiu, Mariana Caș) într-un cadru plin de emoție și mândrie a muncii bine făcute.

*

„S-au prins în zbor, în mii de culori,
Zumzete și armonie,
Asta-i lumea lor, a insectelor
Și ce mult îmi place mie!”

**Coordonator local proiect,
inst. Liliana Mursa,
Roșia Montană, jud. Alba**

Familia, drept context al „curgerii” pentru copil

Dacă am face o analogie între jucătorul de șah (atenția lui în timpul jocului nu e concentrată asupra regulilor jocului, ci asupra dialogului mutărilor) și viața copilului în familie, am descoperi un lucru interesant despre copiii noștri. Unele familii au un stil de viață ce creează un context în care copilul se poate angaja deplin (curge) în activitățile pe care le desfășoară (joc, conversație). Alte familii creează o atmosferă în care regulile sunt neclare, neconștientizate și interpretabile. Este ca și când în șah regulile nu ar fi stabilite pentru toți și ele ar atrage, astfel, atenția jucătorului, distrăgându-l de la dezvoltarea jocului.

Un alt exemplu contrar teoriei curgerii este dat de un context familial în care restricțiile și criticile permanente otrăvesc bucuria de joc a copilului, nu-l lasă să fie acaparat de momentul jocului. Dezvoltarea unei abilități, a unui talent se petrece doar printr-o implicare profundă într-un anumit tip de sarcină, într-un anumit context care îngăduie aceasta. Piaget explică dezvoltarea copilului: acesta nu e stimulat de același tip de stimuli ca și adultul; pentru el, lumea e altfel, cu aspecte care sunt ignorate, în bună măsură de adult.

Copilul descoperă mereu un aspect al realității, o acțiune, care-l va stimula, îi va capta interesul și atenția. De exemplu: la o anumită vârstă, fascinat de construirea unui trenuleț din cuburi, el este complet absorbit de asta; la început nu o face prea bine; exersând începe să stăpânească activitatea. Atunci, o altă activitate, mai complexă, îl va provoca, îi va atrage atenția: să facă un turn; la început nu poate bine, dar prin exercițiu el reușește și atunci un alt aspect al lumii îl va capta. Piaget vede acest ciclu de evenimente repetându-se și copilul învățând mereu și ajustându-și abilitățile la aspectele tot mai complexe ale lumii.

Prin urmare, copilul se comportă în fiecare stadiu al dezvoltării sale mentale după toate regulile unei experiențe de curgere, fiind complet absorbit de ceea ce îl atrage. Acest lucru este posibil doar în familiile care îl aprobă, care creează pentru copil contextul necesar. Familia e chemată să asigure un context favorabil acțiunilor de care este atras mental sau fizic copilul. Acțiunile, și nu recompensele trebuie să fie în centrul atenției. Când atenția este concentrată asupra recompensei și deci asupra consecinței, copilul nu mai trăiește plăcerea motivației intrinseci, nu se mai abandonează sarcinii. Motivația intrinsecă, acțiunile pe care copilul le face cu plăcere, în joc, dezvoltă copilul.

Pentru copil, regulile vieții de familie pot fi prea îngăduitoare, fără limite precise, și atunci el se plictisește, ori pot fi prea exigente, severe, și copilul devine anxios. Teoria lui Csikszentmihalyi formulează anumite expectanțe față de familia copilului (Mayhew, 1997):

1. Să cultive reguli și norme clare. Dacă regulile și normele familiei sunt clare, copilul se poate concentra asupra acțiunilor de care este motivat și atras. Familia nu va crea nici un obstacol ce nu e necesar în calea feedback-ului pe care copilul îl are permanent în sarcina pe care o desfășoară;
2. Membrii familiei să nu inhibe implicarea copilului în acțiuni de curgere;
3. Copilul să aibă libertatea de a se dezvolta, deci de a se mișca în direcția noutății. Aceasta libertate se vede în joc.
4. Libertatea alegerii jocului duce la sentimentul de control asupra situațiilor, datorită a ceea ce se întâmplă copiii simt că dețin controlul situației;
5. Absorbirea copilului în acțiuni care duc la maturizarea psihologică și la dezvoltarea lui trebuie să se facă fără inhibiție. Familia poate sprijini dorința și plăcerea de a explora ale copilului (prin joc).

Părintele bun îl lasă pe copil să fie captivat de jocul lui, nu-i impune prezența sa și nu se implică imediat (în acest sens, este interesantă comunicarea copii-bunici). Consider necesar să menționez utilitatea unor programe de intervenție cu copiii care sunt sau au fost victime sau care au fost traumatizați. În mare măsură, aceste programe se bazează pe includerea copiilor în activități interesante pentru ei (pictura, dans, jocuri, sport), desfășurate în grup. Tot aici vom remarca utilitatea programelor destinate victimelor sau agresorilor adulți, prin care aceștia sunt implicați în acțiuni de grup (teatru, dezbateri, participări la conferințe, etc.). Aceste acțiuni au un potențial ridicat de vindecare sau de prevenire, atât în cazul copiilor cât și al adulților.

**Psiholog clinician Oana Sorina Telehoiu,
Constanța, jud. Constanța**

SĂ PĂSTRĂM TRADIȚIILE ȘI OBICEIURILE STRĂBUNE!

Arta noastră populară manifestată sub toate aspectele ei reprezintă o bogăție neprețuită de comori pentru toți aceia ce-și iubesc patria și neamul. Suntem mândrii de faptul că ne-am născut într-un ținut pitoresc, într-o țară frumoasă cum este România .

Gorjul este cunoscut și ca o bogată și autentică zonă folclorică fiind păstrătorul unor obiceiuri și tradiții ce se pierd în istorie și a unei arhitecturi în lemn de o autentică valoare.

Gorjeanul, apărându-și parcă „sărăcia și neamul” s-a dovedit în cursul existenței sale un creator. Se poate spune că nu există domeniu al creației artistice populare la care gorjeanul să nu fi contribuit din plin, îmbogățind tezaurul național.

Cu o natură fermecătoare, cu o istorie bogată și îndelungată, cu operele lui Brâncuși dăinuind în drumul spre eternitate, Gorjul este una din cele mai luminoase vetre de cultură și istorie românească, cu oameni harnici, primitivi, care au arătat multă dragoste față de cultură și istorie și care întotdeauna au împletit, ca mai peste tot tradițiile locale cu activitățile agricole. La aceasta se adaugă, păstrarea unor vechi ocupații și meșteșuguri, unor frumoase datini și obiceiuri populare.

Rolul important în menținerea acestor obiceiuri și tradiții revine în primul rând școlii, educatorului (învățătorului, profesorului). Aceștia au obligația morală să organizeze serbări în care să fie folosite aceste obiceiuri, și de ce nu chiar să meargă cu elevii să practice prin sate și orașe astfel de obiceiuri. Numai așa vom reuși să transmitem elevilor noștri dragostea pentru frumusețea acestor obiceiuri și tradiții. Este o muncă grea dar foarte frumoasă ținând cont de bucuria pe care o simțim și noi și elevii atunci când ne aflăm la porțile sau la ferestrele gospodariilor.

În cadrul școlii, elevii pot fi implicați în numeroase activități prin care se urmărește cunoașterea și păstrarea tradițiilor și obiceiurilor populare românești cu accent pe zona Olteniei, dintre care putem aminti:

- implicarea elevilor în descoperirea tradițiilor și obiceiurilor locale prin organizarea unor expoziții cu diferite obiecte artizanale, instrumente muzicale și costume populare colecționate de elevi și părinți de la bunici și străbunici
- interviuri și întâlniri cu bunici, etnografi
- vizitarea muzeelor, secția folclor
- conștientizarea și sensibilizarea copiilor privind valoarea obiectelor, costumelor și a obiceiurilor populare
- cusutul unor covorașe cu model popular, semne de carte, coronițe, mileuri, haine populare pentru păpuși
- interpretarea unor colinde populare și specifice Gorjului
- datini și obiceiuri locale specifice din preajma sărbătorilor de iarnă
- confecționarea felicitărilor de Crăciun și a ornamentelor pentru brad
- imprimarea de CD-uri și - învățarea pașilor de dans popular specifici zonei Olteniei: „Sîrba” și „Hora de mână”
- pictarea de icoane pe sticlă, pe lemn, pe bucăți de piatră de râu, confecționare de cruciulițe din lemn și din placaj
- asamblarea unor măștișoare, pictarea și finisarea altora, valorificarea lor de către elevi (lucrul în echipă)

Marea dragoste pentru cultura românească, dorința de a păstra peste veacuri crâmpii din obiceiurile și tradițiile locale, dar și regretul că prea puțini mai sunt aceia care încearcă să transmită mai departe ceea ce este al nostru din străbuni, ne-a întărit convingerea să acordăm o atenție sporită activităților de familiarizare a copiilor cu unele elemente tradiționale culturale, religioase, istorice, considerând că aceasta este o datorie și o răspundere morală.

Bibliografie :

Mihai Pop, Pavel Ruxandoiu – “Folclorul literar românesc”
Maria Cioară-Bâtcă, Vlad Bâtcă – “Zona etnografică”

**Autor: Învățătoare Vlădoiu Anișca
Școala Generală „Constantin Brâncuși” Târgu-Jiu**

Calculatorul, malefic sau benefic ?

Chiar dacă în ziua de azi calculatorul e tot mai răspândit și are numeroase utilizări folositoare copiilor, fără un control poate ajunge extrem de periculos. Nu mai reprezintă o noutate faptul că cei mici intră, prin intermediul Internetului, pe diferite forumuri, într-o primă fază pentru copii, dar chiar și acolo sunt numeroase pericole. Sub o identitate falsă, se pot ascunde chiar *pedofili*, copiii ajung să le dea acestora prea multe informații, iar ulterior devin victime. Din păcate, mulți micuți sunt nesupravegheați, stau ore în șir pe calculator, ceea ce face să apară agresivitatea, chiar și la fete, atât în limbaj, cât și în comportament, somnul devine tot mai agitat, iar cei mici se izolează tot mai mult de lumea reală, ajungând să trăiască mai mult în lumea virtuală.

Părinții ar trebui să fie mult mai atenți cu programul copiilor, cu preocupările acestora, și ar trebui să le stabilească, în mod obligatoriu, activități zilnice în aer liber.

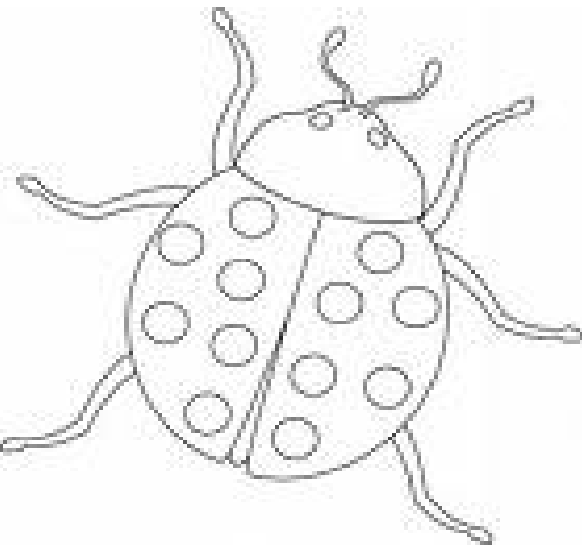
Educatoarele grădiniței noastre discută cu părinții problemele pe care le observă la copii și le atrag atenția asupra pericolelor. Copiii ajung, în mod inconștient, să se identifice cu un personaj din jocurile pe care unii părinți le achiziționează. Astfel, identificarea se face cu eroi duri și agresivi, mai ales la băieți, sau cu personaje atotcunoscătoare, precum vrăjitoarele, la fete. Unii dintre băieți identifică utilizatorul computerului cu personaje dure, sadice, nonconformiste. Un copil este dependent de calculator (Internet și jocuri), dedică puțin timp somnului, își diminuează interesul pentru alte hobby-uri, e frustrat și rebel, mai ales din cauza faptului că părinții nu înțeleg „problema” și nu văd ce este atractiv sau fascinant la acest instrument.

Părinții ar trebui să stabilească un program de folosire a calculatorului și să verifice dacă îl respectă, menționând consecințele pe care copilul le va avea de suportat pentru încălcarea lui, dar și recompensele pe care le poate primi (o excursie, o întâlnire cu prietenii etc.).

Evident, principalul avantaj este acela că învață, în joacă, să stăpânească un instrument fără de care viața lui de viitor adult va fi de neconceput. *Ca o concluzie, cei mici se pot bucura de calculator dacă acesta e folosit corect.*

**Ed. Cornelia Hurmuzache
Onești, jud. Bacău**

Din activitățile noastre

Participare la:

Proiectele internaționale: „1,2,3,4” Belgia
„Les couleurs de l'enfance”
„Ephemeral Art – Four Seasons of traditions”
„Happy Europe Day”
Nature, a miracle”

Concursul internațional „Easter customs and traditions around the world”

„Look and learn” – concurs internațional

Concurs internațional online „Vine Moș Crăciun”

Concursul internațional de artă plastică „Europa văzută prin ochi de copil”

Expoziția – concurs cu participare internațională „Crăciunul în lume aîntreagă”

Concursul Național „Invingătorii”

Concurs Național de creație plastică „Tradiții ale sărbătorilor de iarnă”

Concursul Național de artă plastică „Datini de Crăciun”

Expoziția Națională „Toamnă, mândră, darnică”

Concursul Național Online „Toamna cea bogată”

Concursul Național „Vine, vine primăvara”

Concursul local „Împreună pentru sănătate”

Concursul Național „La mulți ani., scumpe mămici!”

Concursul Național „Mărțișorul, simbolul primăverii”

Concursul Național „La Paști”

Voluntari în **Campania Națională** „Dau mai departe”, IRSCA GIFTED EDUCATION

Spring Day in Europe

Campania Națională „Cea mai mare lecție de citire”

Proiecte de parteneriat:

Proiectul Județean „Lunile educației”

Proiectul Județean „Ateliere de vară 2009”

Proiectul Interjudețean „Copii către copii”

Proiectul Național „ Călătorie în țara mea”

Proiectul Internațional „ Împreună”

La revedere, preșcolari,
Mult succes, să creșteți mari!
Clasa I vă așteapă
Calea să vă fie dreaptă!

Grădi s-o mai vizitați
Aici suntem, nu uitați
Noi cei mici, mai mici ca voi
Suntem toți copii vioi!

Fiți prieteni buni și în vacanță!

Mulțumim colaboratorilor!

Nr. 9

Responsabilitatea pentru originalitatea și conținutul articolelor revine în exclusivitate autorilor acestora:

**inst. Elena Apopei, ed. Doinița Bălan, inst. Elena Cătănescu,
inst. Cristina Cobzuc, inst. Elena Comănescu, inst. Alina David,
ed. Ana - Maria Dincă, inst. Doina Norica Găman, înv. Gabriela Galatanu,
ed. Cornelia Hurmuzache, prof. psiholog Florentina Ignat, inst. Mihaela Lup,
în v. Maria Macsim, prof. Ofelia Mitrache, ed. Florica Moisă,
în v. Felicia Munteanu, inst. Mihaela Munteanu, în v. Varvara Murariu,
inst. Liliana Mursa, inst. Viorica Pașca, în v. Maricica Popov,
inst. ed. Maria Pupoieș, prof. Mariana Rigopol, prof. Elena Rusu,
psiholog clinician Oana - Sorina Telehoiu, în v. Anișca Vlădoiu**

La revedere, prieteni dragi!

Vacanță liniștită!

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ISSN

1843 – 6757

ISSN
1843 – 6757
Biblioteca
Națională
a României

